

poletni **KORAKI**

Osnovna šola Cerkevjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Elena Chekороva

Junij, 2024

*Slika na naslovnici: Dino – moj prijatelj, 2. mesto v Palominem natečaju,
otroci in vzgojiteljice Modre skupine, Vrtec Cerkevjak*

V BREZSKRIBNO POLETJE

Učencem, učiteljem, vzgojiteljem in staršem,

zunanje temperature nakazuje na to, da je pred vrati dolgo in toplo poletje. Za ene bolj, za druge nekoliko manj uspešno.

Šolsko leto je bilo zanimivo in prepleteno z mnogimi, takšnimi in drugačnimi, dogodki. Dnevi v vrtcih in šolah so največkrat tekli umirjeno in skladno z načrtovanimi cilji. Ni pa bilo vedno tako. Včasih je tudi kaj zapihalo, kdaj in kdaj tudi zagrmelo. Nevihte so minile in varno smo prispeli do našega cilja. Da po vsakem dežju posije sonce, pa tako tudi tokrat drži.

Učenci, veselimo se vaših uspehov in vsi doseženi rezultati, ki zaokrožujejo to šolsko leto, so znova dokaz, da smo bili skupaj uspešni na mnogih področjih. Od šolskih in drugih tekmovanj, do doseženih dobrih športnih rezultatov na regijskih in državnih tekmovanjih, pa vse do vsakodnevnih situacij, kjer ste velikokrat izkazovali odlična znanja. Ena ocena, pa tudi en test zagotovo nista tista, ki bi spremenila vaš značaj in voljo do učenja, pa tudi nista edino merilo za vse vaše uspehe. Vrednote in znanja so tista, ki vam naj tudi v prihodnje odpirajo vrata v nove življenjske situacije. In te je potrebno izkoristiti.

V šoli in vrtcu ste jih dobili veliko in upam, da jih boste znali v življenju smiselno uporabiti.

Posebna zahvala gre tako vsem našim vzgojiteljicam v vrtcih, učiteljem, drugim strokovnim delavcem in vsem zaposlenim ter vsem vam, ki ste nam in našim otrokom pomagali na poti do novih znanj in novih življenjskih izkušenj.

Poletje in počitnice so sedaj že pred vami. Naj bodo te dolge, brezskrbne, sproščene in varne.

V ponedeljek, 2. septembra, pa se v šoli ponovno srečamo.

Srečno.

20. rožnika 2024

Vaš ravnatelj,

mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Nepozabno prvo šolsko leto

Letos je v prvi razred vstopilo sedemnajst vedoželjnih otrok, ki so začeli ustvarjati nepozabne šolske spomine. Njihovo prvo šolsko leto je bilo polno smeha, igrivosti, pridobivanja novega znanja, sklepanja novih prijateljstev in utrjevanja starih poznanstev. Seveda pa je po licu stekla tudi kakšna solza, prišlo do kakšnega prepira – vse, kar je sestavni del sveta otrok in odraslih.

Svoje prvo šolsko leto so učenci 1.a razreda opisali v besedi in sliki.

Tijan Živko, 1. a

MOJ PRVI RAZRED – ŠOLA

Počasi zaključujem prvi razred. Zame je bila to res velika sprememba, saj v šoli ni več, tako kot je bilo v vrtcu. Naučila sem se velika novega. Moj najljubši predmet je likovna umetnost. Rada ustvarjam, računam in nastopam. Sošolci smo postali še večji prijatelji. Veselim se drugega razreda.

Zara Horvat

ŠOLA

V šolo hodim zelo rada. Moje najboljše prijateljice so Zara, Katarina in Julija, saj se največkrat skupaj igramo. Moj najljubši predmet je likovna umetnost. V šoli rada ustvarjam in rišem. Všeč mi je, ko lahko obiščem knjižnico in nam učiteljici prebereta knjigo. Zelo rada tudi nastopam. V šoli sem se naučila velika novih in zanimivih stvari.

Ajda Rojs

PRVI RAZRED

Moj najljubši predmet je matematika. Zelo rada obiskujem pevski zbor. Rada obiskujem šolsko knjižnico, saj zelo rada berem. Uživam v igri na prostem. V šoli imam veliko dobrih prijateljev. V šoli mi je všeč, ker se naučim veliko novega.

Katarina Gomzi

Mia Ketiš, 1. a

Neža Ivanjšič, 1. a

SPOMINI UČITELJIC

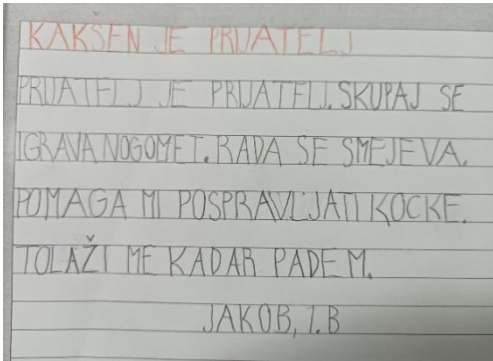
Učiteljici sva v letošnjem šolskem letu poučevali izjemno generacijo. Skupaj smo ustvarjali lepe spomine in nekateri izmed njih nama bodo ostali v spominu vse življenje. Seveda so naju kdaj pa kdaj razjezili, ampak večji del šolskega leta so nama narisali nasmeh na obraz in poskrbeli za to, da sva radi prihajali v službo. So skupina otrok, ki jih bova težko spustili iz rok, hkrati pa se veseliva, da bova videli, kako bodo rasli in se spreminjali skozi prihajajoča leta.

Tilen Hanžel, 1. a

Učiteljici: Katja Lamprecht in Nina Žvarc

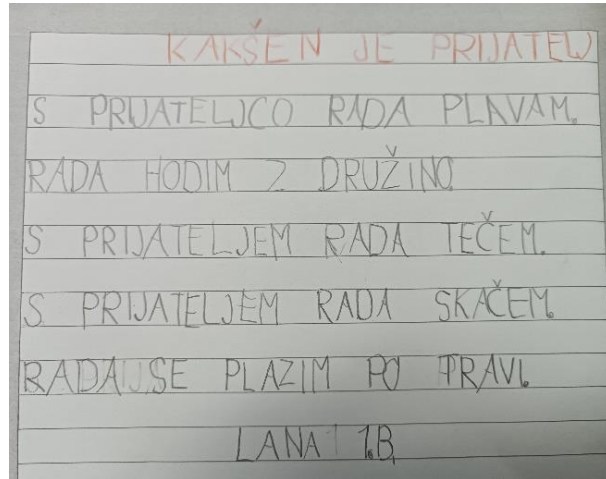
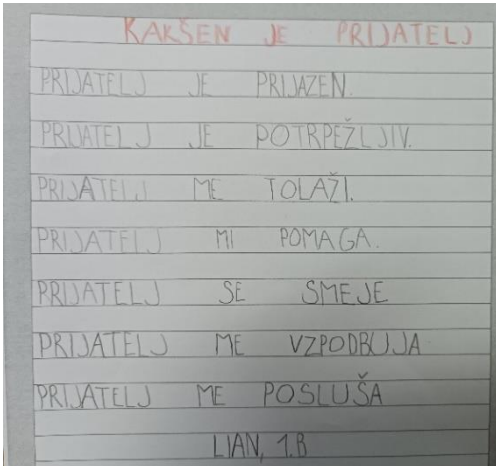
Gradimo prijateljstvo v 1. b

Prvošolci se ne le radi učimo, pač pa tudi skušamo odkrivati največja bogastva sveta. A pot do njih je težka, strma, včasih boleča, spet drugič nežna in prijazna in vendarle vredna.

Prijateljstvo se ne zgodi kar čez noč. Gradi se skozi celo življenje. Tako nam včasih uspeva bolje, včasih slabše, a pomembno je, da se učimo odpuščati napake, se opravičiti in vztrajati na dobri poti ter tako ustvarjati trdna prijateljstva.

Učenci so razmišljali, kakšen je prijatelj.

Kdaj in na kakšne načine vse gradimo prijateljstvo?

Pri delu si med seboj pomagamo ...

Družimo se s sošolci iz 1. a iz Cerkvenjaka

Raziskujemo, se učimo, igramo in se smejemo ...

In sedaj, ko smo že vsi v pričakovanju počitnic, bomo imeli priložnost spoznati nove prijatelje ter skupaj z njimi krepiti vse, kar prijateljstvo zahteva in pričakuje: potrpežljivost, prijaznost, odločnost, pomoč, posluš, zaupanje in še marsikaj drugega. Ko pa se jeseni vrnemo nazaj v šolske klopi večji, starejši, zrelejši pa nadaljujemo našo skupno zgodbo prijateljstva, vendar takrat že 2. b razredu.

Pa vsem vesele počitnice!

Učenci 1. b z učiteljicama Andrejo Černel in Andrejo Štumberger

Likovna umetnost v 2. a razred

Likovna umetnost je moj najljubši predmet na urniku. Ustvarjali smo s tempera barvami, tušem, z naravnimi materiali, glino, iz barvnega papirja ... Najbolj mi je bila vseč hiška iz škatle, ki sem jo tudi opremila.

Niki

Izdelali smo zelo veliko stvari. Za izdelovanje smo uporabljali različne materiale. Najboljše mi je bilo, ko smo delali zajčke na palčkah. Lepo mi je uspela tudi velika Pika Nogavička iz papirja.

Maša

Narisali smo harmoniko. Pol lista smo pobarvali s črnim tušem. Na belo polovico smo pol harmonike narisali s črnim tušem, na črno polovico pa z belo tempera barvo. Z ogljem sem narisal tudi star mlinček za kavo.

Val

Likovno umetnost imam zelo rad. Najraje sem izdeloval iz gline in das mase. Bil sem zelo umazan. Najlepši izdelek mi je bila hiška iz škatel.

Mario

Izrezal sem rožice iz barvnega papirja. Potem sem jih prilepil na veliki zeleni list, ki je bil travnik.

Tilen

Moj najljubši izdelek je bila roža iz kolaž papirja. Hitro sem jo izdelal in bila je zelo lepa. Veliko rož je bilo prilepljenih na velikem zelenem papirju.

Filip

Za hišico smo morali prinesiti veliko škatlo od čevljev in še male škatlice. Moja hišica je imela omaro, posteljo, igrače in bazen. Ko sem jo končala, sem jo odnesla domov.

Inja

Izdelovali smo metuljčka. Potrebovali smo tulec in barvni papir. Izrezali smo krila in prilepili oči. Bil sem zelo vesel, ker je bil metuljček lep.

Valentin

Likovno umetnost imam zelo rada. Zelo rada rišem. Za božič smo izdelovali darilne vrečke, snežake in voščilnice. Zelo všeč mi je bila hišica, ki sem jo lepo opremila. Želim si, da bi imeli na teden tri ure likovne umetnosti.

Sofia

Izdelovala sem metuljčka. Potrebovala sem tulec, kolaž papir, škarje, lepilo in flomastre. Tulec sem ovila s kolaž papirjem. Izrezala sem krila in jih prilepila. Narisala sem usta, prilepila oči in metuljček je bil končan.

Paulina

Pri likovni umetnosti smo delali veliko zanimivih izdelkov. Je moj najljubši predmet. Zdi se mi, da je vsem všeč. Zelo rada rišem. Tudi vi veliko ustvarjajte in rišite ter se veliko učite.

Maruša

Pri likovni umetnosti mi je bilo najbolj všeč izdelovanje hiške. Rada izdelujem izdelke iz odpadne embalaže. Hiška mi je bila všeč zato, ker smo uporabili veliko barvnega papirja. V njej sem naredila praskalnik za muco, posteljo, polico in teraso.

Klara

Izdelal sem metuljčka na tulcu. Učiteljica mi je pomagala prilepiti oči in tipalke.

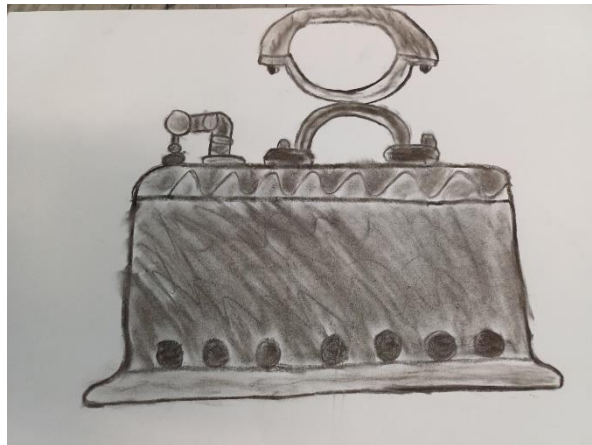
Taj

Pri likovni umetnosti sem izdelala metuljčka. Potrebovala sem tulec, kolaž papir, oči in tipalke. Usta sem narisala. Metuljček mi je bil zelo všeč.

Amalia Anica

Pri likovni umetnosti smo ustvarjali z glino. To zelo radi počnemo. Ko nam je učiteljica dala glino, sem premišljeval, kaj bi izdelal. Odločil sem se za parklja. Dal sem ga sušiti. Ko se je posušil, mu je odpadel en roglj. Zato imam doma parklja z enim rogljem.

Vital

Zbrala in uredila razredničarka 2. a razreda, Jožica Zorko

Zaključna ekskurzija 2. b razreda

Ogled konjušnice

Zjutraj smo odšli na avtobus ob 8.00. Z avtobusom smo se peljali in bilo mi je všeč. Izdelali smo si magnetke. Risali smo po steklu. Odšli smo na ogled gradu. Nato smo odšli na sladoled in na igrala ter z avtobusom domov.

Žana Firbas

Zjutraj smo se odpravili na izlet. Ko smo prispeli v Rogatec, smo si šli ogledat konje. Tam smo tudi šli jahat konje. Potem smo šli na grad. Tam smo si izdelali nunalco, risali smo na stekla, potem pa smo šli izdelovat iz gline. Nato smo šli še v trgovinico. Na koncu smo šli na sladoled.

Teo Štrucl

Zjutraj ob 8. uri smo se odpravili na avtobus. Šli smo v Rogatec. Prvo smo šli na ogled konjev. Potem smo šli jahat konje. Nato smo šli na delavnice. Najprej smo šli izdelovat glasbilo, potem smo risali na steklo in nazadnje smo iz gline izdelali magnetke. Nato smo šli na sladoled in nazaj v šolo.

Ela Roj

Zjutraj sem prišla v šolo. Z razredom smo se odpravili na zaključni izlet v Rogatec. Peljali smo se z avtobusom. Na avtobusu sem spala. Ko smo prispeli v Rogatec, smo šli jahat konje. Nato smo šli na grad. Tam smo si izdelali nunalco, risali na steklo in naredilo smo si magnet iz gline. Potem smo si šli ogledat grad. Imeli smo še priložnost iti v trgovino. Šli smo še na sladoled in na koncu na igrala. Potem pa z avtobusom domov.

Teja Kocuvan

Na avtobus smo šli ob 8.00. Šli smo jahat konje. Šli smo še na sladoled. Bilo mi je všeč.

Tilen Horvat

Zjutraj smo se odpravili na izlet. Tam smo jahali konje. Šli smo na sladoled. Šli smo še na igrala. Izdelovali smo si magnetke. Šli smo v trgovino. Bilo mi je v redu. Šli smo na avtobus in domov.

Živa Dogša

Zjutraj sem se zbudila. Zrihtala sem se in odšla v šolo. Ob 8. uri nas je pobral avtobus. Ko smo prispeli, smo šli jahat konje. Po jahanju smo imeli malico. Nato smo šli na grad. Tam smo imeli tri delavnice risanje na steklo, izdelovali smo magnet in glasbilo. To je bilo v Rogatcu. V Rogaški Slatini smo šli še na sladoled.

Ada Kuri Kocbek

Bilo mi je zelo lepo. Z avtobusom smo se odpravili v Rogatec. Tam smo jahali konje. Imeli smo belega in črnega konja. Potem smo se odpeljali z avtobusom na sladoled. Ko smo pojedli sladoled, smo lahko šli na igrala. Nato smo se odpravili v šolo. Doma sem povedala, kako mi je bilo všeč.

Lucija Kocmut

V jahalni opremi

Skupinska slika s prijatelji 2. razredov

Zjutraj sem se zbudil in sem šel v šolo. Potem smo šli v Rogatec. Tam smo si izdelovali nunalco. Nato smo šli risat na steklo. Nazadnje smo šli na sladoled. Počutil sem se dobro, ko sem jahal konja.

Val Zagernik

Šli smo na avtobus ob 8. uri. Prvo smo šli jahat konje. Bila sta beli in črni. Potem so se peljali v Rogatec. Tam smo izdelovali nunalco in risali na steklo. Potem smo šli na sladoled.

Lara Šamperl

Zjutraj sem se zbudila. Umila sem si zobe, se oblekla in se počesala. Potem sem šla z avtobusom v šolo. Ko smo prišli v šolo, smo šli na avtobusno postajo in hitro je prišel avtobus. Vozili smo se eno uro. Prišli smo do konjušnice in smo šli pogledat konje. Nato smo jih jahali. Po jahanju smo šli na grad v Rogatec. Za zaključek smo šli v Rogaško Slatino na sladoled.

Lorellai Vršič

Zjutraj smo se odpravili na izlet ob 8. uri. Ko smo prišli tja, smo poslušali navodila in si ogledali konje. Lahko smo jih pobožali. Odpeljali smo se do gradu. Ogledali smo si kuhinjo. V muzeju smo si ogledali slike. Nato smo se odpeljali do sladoleda. Na poti domov sem se na avtobusu igrala s prijatelji Elo, Lucijo, Žano, Teotom in Neotom. Pot domov mi je bila zelo všeč.

Zoja Žinkovič

Zjutraj ob 8. uri smo šli v Rogatec. Nato smo se peljali eno uro. Potem smo prišli do konjušnice. Tam smo jahali konje, imeli smo malico. Potem smo se peljali do gradu. Na gradu smo bili na različnih delavnicah. Ogledali smo si grad. Nato smo šli na sladoled in se igrali na igrala. Streljal sem z lokom, to mi je bilo najbolj všeč.

Neo Golob

Izdelovanje nunalce

Slikanje na steklo

Zbrala in uredila razredničarka 2. b razreda, Doris Novak

Naravoslovni dan v 2. c razredu – vtisi učencev

V sredo smo imeli tehniški dan. Iz slanega testa smo izdelali pokrajino. Naredili smo gore, travnik, hiše in cesto. Izdelali smo tudi slape in reke ter jih pobarvali z modro barvo. Naredili smo vrt in ga pobarvali z rjavo barvo. Iz papirja in tulca smo izdelali cerkev in kapelo. Izdelali smo tudi morje. Naredili smo tudi parkirišče in potko.

Jakob Škerbec

Najprej smo na mize položili časopisni papir, da smo zaščitili mize. Vsaka skupina je dobila karton, na katerega je izdelala pokrajino. Izdelali smo pokrajino iz slanega testa. Iz testa smo naredili jezero, slapove, ceste, gore. Iz kartona pa hiše, cerkev in trgovino. Vse smo še pobarvali.

Gregor Druzovič

Imeli smo tehniški dan. Dobili smo nalogo, da iz slanega testa izdelamo pokrajino, o kateri smo se učili. V moji skupini so bili Gregor, Jakob, Sofia, in Aljaž. Bilo je zelo zabavno. Praznovali smo tudi rojstni dan.

Maks Sedlašek

Imeli smo tehniški dan. Bilo je zelo zabavno. Izdelala sem hišo.

Inja Rebrec

Šolska ekskurzija

4. 6. 2024, smo se odpravili na šolsko ekskurzijo v Rogatec. Ogledali smo si dvorec Strmol, ki ga krasijo bogate poslikave in freske. Dvorcu danes vračajo življenje zgodbe iz preteklosti v novi preobleki. Tukaj se odvijajo koncerti, gledališki prizori iz življenja v času baroka, razstave in rokodelske delavnice v Rokodelskem centru Rogatec. Tudi mi smo se udeležili treh delavnic. V glasbeni delavnici so učenci izdelali nunalco, slikali so na steklo in si izdelali obesek, v delavnici z glino pa pečat – magnet. Ogledali smo si tudi Konjeniški klub Strmol, kjer so nas popeljali po hlevu in nam povedali kako skrbijo za konje. Sledila je ježa po menaži, kjer so učenci zelo uživali. Izlet smo zaključili s postankom v Rogaški Slatini, kjer smo si privoščili sladoled in igro na igralih.

Učenci so o izletu povedali:

Zoja Aljec Čuk: Všeč so mi bili konji in jahanje. Všeč mi je bilo, ko smo izdelovali glasbilo.

Gregor Druzovič: Peljali smo se z avtobusom. Ko smo prišli v konjeniški klub smo malicali in sendviče, ki jih nisem pojedel sem pozabil na mizi. Vrnili smo se ponje. V trgovini s spominki, sem si kupil piščal v obliki ptička.

Aleks Hojnik – Zogling: Na izlet smo se odpeljali z avtobusom. Najbolj mi je bilo vseč jahanje na belem konju.

Aljaž Hojnik – Zogling: Z avtobusom smo se odpeljali na izlet. Jahal sem konjička.

Sofia Ilešič: Na izletu je bilo lepo. Jahala sem konja, izdelala sem si nunalco. V trgovini sem si kupila naravno milo v obliki vrtnice.

Filip Kirbiš: Zjutraj smo se odpravili na izlet z avtobusom. Najprej smo se ustavili v Rogatcu in jahali konje. Potem smo se peljali na grad Strmol. Tam smo imeli tri delavnice. Nato smo se odpeljali v Rogaško Slatino na sladoled. Bil je zelo lep izlet.

Inja Rebrec: Jahala sem črnega konja. V trgovini s spominki sem si kupila mačko iz blaga, okarino v obliki ptička, žlico in dve mazili za ustnice.

Maks Sedlašek: Na izlet smo se peljali z avtobusom. Všeč mi je bilo, da sem jahal konja.

Rebeka Simonič: Všeč mi je bilo, ker sem na avtobusu sedela zraven Julije. Zelo sem bila vesela, ko smo jahali konjičke. Glasbena delavnica mi je bila všeč zato, ker sem si izdelala nunalco in smo potem tudi nanjo zaigrali.

Jakob Škerbec: Na izletu sem jahal konjička. Na avtobusu sem sedel zraven Filipa. Na koncu sem jedel še sladoled.

Julija Toš: Šli smo na izlet. Najbolj sem se razveselila, ko sem jahala belega ponija. Izdelali smo si nunalco in smo nanjo zaigrali pesmice. Na avtobusu sem sedela z Rebeko. Pojedli smo čips (bedrce), ki sem jih prinesla. V trgovini s spominki, sem si kupila ptičko, ki žvižga.

Likovno ustvarjanje v 2. c razredu

Pri urah likovne umetnosti so učenci izvajali naloge iz naslednjih likovnih področij: risanje, slikanje, kiparstvo, oblikovanje prostora in grafika. Učenci so spoznavali značilnosti likovnih materialov, primerna orodja za delo in posebnosti oblikovanja z njimi. Učili smo se kako pravilno, odgovorno in varno ravnati z njimi pri vseh likovnih področjih.

Predstavljamo vam nekaj naših izdelkov.

Pika Nogavička v 2. C razredu

Pri pouku slovenskega jezika, glasbi in likovni umetnosti smo nekaj časa namenili Piki Nogavički. Brali smo knjigo, peli pesem, izdelali Pike Nogavičke in njeno hišo.

Zapisala: Urška Kostanjevec

3. a se predstavi

Recikliranje papirja

Dan zemlje 22. aprila smo v 3. razredu obeležili z izdelavo recikliranega papirja in se ob tem pogovorili o načinih ohranjanja narave in skrbi zanj.

Star časopisni papir smo natrgali na manjše koščke. Dali smo ga v sekljalnik in dolili vročo vodo.

Dobro nasekljanega, zmletega smo razgrnili na sito. Maso smo narahlo potisnili na mrežo, da je odtekla odvečna voda. Tako pripravljeno maso smo položili med več plasti papirja. Nazadnje smo ga še obtežili s knjigami. Vsak naslednji dan smo papir menjali, da se je masa prej posušila. Sušili smo štirinajst dni. Postali so lepi, novi reciklirani listi papirja.

Liste smo razrezali na več koščkov, za vsakega učenca enega za spomin.

Tilen Zorko

Prvomajske počitnice

Na obisk je prišel bratranec Nejc. Igrala sva nogomet. Ko je odšel domov, sem skakal na trampolinu. Popoldne mi je ata dovolil uro igranja igrice s sošolcem Tilnom. Dan je hitro minil. Pred spanjem sem naredil načrt za naslednji počitniški dan. Z maminim dovoljenjem sem ga preživel pri bratrancu. Igrala sva se s sestro Nino. Gledala sva film. Najboljše pa je bilo, da sem lahko pri bratrancu tudi prespal. Naslednji dan sem začel z branjem knjige. Do maminega prihoda sem gledal še film in se družil z bratrancom in sestrično.

Bilo je zanimivo in zabavno.

Športni dan

Bil je petek. Imeli smo športni dan z naslovom Veter v laseh.

V šolo smo prinesli športno opremo. Odšli smo na ŠRC v Kadrence. Stvari smo odložili na modre sedeže in pomalicali. Dečki smo se po malici odločili za igranje nogometa. Sestavili smo dve ekipi.

Igro smo prekinili, ko smo odšli na kros. Po končanem krosu, smo ponovno igrali nogomet. Sestavo ekip smo spremenili. Zmagala je prva ekipa.

Žan Grdja

Kros

Na športnem dnevu smo tekli kros. Pred nami so tekli učenci 2. razreda. Nekaj učencev 3. razreda nas je med čakanjem na kros igralo bejzbol.

Pred tekom smo se postavili na startno črto. Učiteljica nam je povedala pravila. Po znaku smo stekli. Zelo smo se trudili, saj smo si želeli dobre uvrstitve. Med tekom so nas učitelji in učenci drugih razredov spodbujali. Sošolec Tilen je dobil medaljo za 1. mesto.

Luka Nartnik

Zlata medalja

Po prihodu na ŠRC smo na tribuni pomalicali. Ogledali smo si uradni začetek športnega dneva Veter laseh, ki je poseben zato, ker ga izvajajo vse šole v Sloveniji, tudi na isti dan. Najprej smo poslušali ravnateljev in županov nagovor, njun pozdrav. Sledil je kratek kulturni program s predstavitvijo plesov učenek višjih razredov in himna.

Nestrpno sem čakala na kros. Želela sem si potrditev lanskega dosežka. Uspelo mi je. Bila sem prva med deklicami in dobila zlato medaljo.

Iva Berlak

Obisk gasilcev

Po končanem krosu smo šli do gasilskega avta. Tam so nas čakali gasilci. Predstavili so nam svojo opremo in pripomočke, ki jih potrebujejo za reševanje in pomoč pri različnih nesrečah ter nam pokazali delovanje luči, sirene.

Najzanimivejše za nas je bilo ciljanje curka vode iz cevi v plastenko. Curek smo usmerjali v plastenko, dokler ni padla. S sošolci smo tekmovali, kdo bo bolj natančen in prej podrl plastenko polno vode.

Ob igri smo se zabavali in nič nas ni motilo, če je kakšen curek poškrpil naše majice in hlače.

Taj Dolinar

Zadnji naravoslovni dan

Prvo uro smo namenili dopolnjevanju plakata za nastop.

Po malici smo iz sestavin, ki jih je prinesla učiteljica, zmešali maso za mafine. Pripravljeno maso smo nadevali v modelčke. Po masi smo potresli čokoladne ostružke. Napolnjene pekače smo nesli kuharju, da jih je dal v pečico.

S pečenimi mafini smo se posladkali. Nazadnje smo pospravili učilnico.

Enkrat bova z mamo tudi doma spekla kolačke po istem receptu.

Matevž Košnik

Slastni kolački - mafini

V torek, 4. junija, smo izvedli naravoslovni dan. Tega dneva sem se nadvse veselil, saj sem dan prej zvedel, da bomo pekli mafine. Pa ne kar ene mafine, ampak mafine brez mleka.

Po prihodu v šolo smo najprej likovno dopolnili plakat za zaključni nastop. Sam sem narisal, pobarval, izrezal in zalepil na plakat morskorožca, ribo ter zaklad.

Razdelili smo se v tri skupine.

Pripravili smo prostor, pripomočke in sestavine. Na video povezavi smo si ogledali postopek priprave kolačkov.

Najprej smo v posodo dali margarino, sladkor in dve jajci. Mešali smo z metlico dokler grudice v testu niso izginile. Potem smo dodali moko, vaniljev sladkor, pecilni prašek in kakav. Med dodajanjem smo počasi mešali in dodajali pomarančni sok. Testo smo z žlico nadevali v modelčke in pekač za mafine. Po vrhu smo jih potresli s koščki čokolade.

V kuhinji so kolačke spekli. Uživali smo ob pokušanju in sladkanjem pečenih. Bili so polni čudovitega okusa.

Zapisali smo si recept, da jih lahko pripravimo tudi doma.

Luka Nartnik

3. b išče Palčico

Najprej smo jo iskali v kuhinji, kjer smo pekli kolačke.

Iskali smo jo tudi na izletu v Vulkaniji, a smo tam našli le Olija.

Poskusili smo še na Goričkem na gradu Grad, pa je tudi tam ni bilo.

Nazadnje smo jo našli v pravljici. Ker smo letos radi velikokrat kaj obrnili na glavo, smo obrnili tudi pravljico in napisali Narobe Palčico.

Andraž Černel: Nekoč pred davnimi časi je živela hudobna mati. Ta hudobna mati si je vedno želela svojo hčerko. Odšla je prosit čarovnico in čarovnica ji je dejala, naj vsak dan pometa hišo. Mati je vsak dan pridno pometala svojo hišo in čez eno leto je dobila punčko. Svoji punčki je dala ime Palčica, saj je bila velika kot palec. Prišla je prijazna krastača in vprašala, če lahko vzame palčico s seboj. Palčica je odgovorila, da le, če jo bi krastača nesla. Tako jo je krastača odnesla k svojemu sinu. Sin pa se ni hotel poročiti s Palčico in jo je odgnal. Palčici sta pomagali ribici, nato jo je k sebi vzel hrošč. Ko je prišla k njemu domov, so jo vsi ostali hrošči oboževali in je morala spet oditi, saj to ni bilo vseč hrošču. Nato je vprašala, če lahko ostane pri miškah. Miške so ji odgovorile, da le, če jim naredi sir. Palčica jim je vsak dan naredila sir, a vsak dan je k njej prišel tudi krt, ki ji ni bil všeč. Enkrat, ko je šla po rovu, je zagledala lastovko in ji pomagala. Ker ji je pomagala, jo je lastovka odnesla v tople kraje. Tam je spoznala majhne ljudi. Med njimi je bil en princ. Palčica se je zaljubila vanj. Od takrat so živeli srečno do konca svojih dni.

Julija Potočnik: Nekega čarobnega dne se je tečna Palčica hotela poročiti z grdim princem. Njena hudobna mati je šla k čudni čarovnici kupit štiri miši. Te miši so ji doma razgrizle kletko in vse kable. Ko je hudobna mati to videla, je zakričala. Medtem so ribe ujele tečno Palčico. Hrošči so jo nato rešili. Krastača, ki je prav tako želela palčico, je bila jezna na ribe. Tudi krt je opazil grdo Palčico, je začel klepetati. Palčica se je zadržala nanj in krt je zbežal. Nazadnje je bila namenjena k nesramnemu princu, na svojo poroko. Poročila sta se in živela srečno do konca svojih dni. Mogoče sta še zdaj kje skrita.

Patrik Hanžel: Nekoč pred davnimi časi je živela stara žena. Bila je grda in nesramna in si je močno želela otroka. Naslednji dan se je odpravila k čarovnici, ki je za otroka zahtevala 750 evrov. Stara žena je čarovnici dala vse, kar je zahtevala. Čarovnica ji je začarala otroka. Čez par dni je stara žena umrla. Velika Palčica se je odpravila po travniku in ko je začelo deževati, je skočila v luknjo ob potoku. Bilo je zelo temno. Prišla je krastača in ji ponudila prenočišče. Ko se je zbudila, jo je gledal krastačin sin. Ko ga je Palčica zagledala, je tako hitro tekla stran, da je padla v vodo. Tok jo je odnesel do hrošča, ki jo je pokazal drugim hroščom. Rekli so, da je lepa in so jo priklenili. Čez noč je pobegnila v luknjo. Tam so bile bele miši in lep krt. Po treh mesecih je videla poškodovano lastovko. Lastovka ji je rekla, če jo reši, jo pelje v tople kraje. Palčica jo je rešila, lastovka pa jo je peljala v tople kraje kjer se je zaljubila v princa. Čez devet mesecev sta se poročila in živela do konca svojih dni.

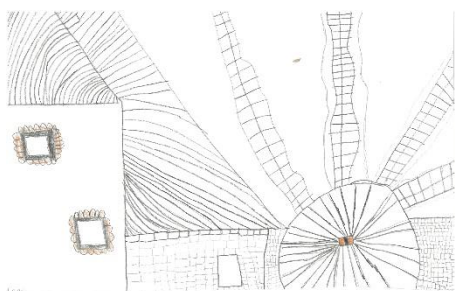
Jakob Zorko, 4. a

Teo Divjak: Nekoč pred davnimi časi je živela mati, ki je bila zelo zlobna in želela si je imeti majhno deklico. Zato je odšla k čarovnici, da bi ji uresničila željo. A čarovnici ji ni hotela uresničiti želje, dala ji je veliko deklico. Minevala so leta in stara mama je umrla. Potem je odšla Palčica od doma. Hodila je in je srečala lepo, prijazno krastačo in njenega sina. Potem jo je krastača vprašala, če se poročila z njenim sinom in Palčica je odgovorila, da se ne bo poročila z njim. Prišli so miš, hrošč, krt in lastovka. Krt jo je vprašal, če se bo zaljubila v njega in Palčica je rekla, da se ne bo. Nato je srečala lastovko, ki se je zataknila v veji. Lastovka ji je ponudila, da če jo reši, jo bo odpeljala v tople kraje. Palčica jo reši in lastovka jo odpelje v tople kraje. Tam je srečala hudobnega princa in se zaljubila vanj. Živela sta nesrečno do konca svojih dni.

Sven Peklar: Nekoč za sedmimi gorami je mati hotela imeti otroka. Šla je k čarovnici, ki ji ni hotela dati otroka, ker je bila zelo nesramna. Mati pa je bila tečna in sta se skregali. Nato ji je čarovnica le dala otroka, nesramnega kot je tudi sama in mati se ji ni niti zahvalila. Otrok je bil grd in nesramen. Ime ji je bilo Palčica. Šla je na sprehod in ugrabila jo je prijazna krastača. Hotela je, da bi se njen prijazen sin poročil z njo. Palčici so nesramne ribice pomagale, da je pobegnila krastačama. A kaj ko jo je takoj za tem ugrabil prijazen hrošč in jo prinesel v svoj brlog. Vsi hrošči tam so bili zelo prijazni do nje vse, dokler ni rekla, naj nehajo. Zatem ji reče hrošč, naj odide. Palčica beži in beži ter se zateče v rov. Tam sreča nesramno lastovko, ki je hotela, da jo palčica reši. Palčica je za reševanje zahtevala 1000 evrov, 5 zlatnikov in 2 srebrnika. Lastovka je rekla OK in ji povedala, da jo dodatno odnese še k princu. Ko sta prispeli, je Palčica ugotovila, da je princ hudoben. Poročila sta se. Morda še kje v vaših krajih bežita.

Izabela Rižnar: Nekoč pred davnimi časi je živela mati, ki ni hotela imeti otroka. Kar en dan je pred vrati čakala Palčica. Mati se je prestrašila in ni vedela, kdo ali kaj je to. Takrat pa se je Palčica začela jokati in mati si je pokrila ušesa. Palčico je odnesla h krastači in njenemu sinu. Krastača je bila zadovoljna. Dan zatem pa jo je že ukradel hrošč. Ko je prinesel Palčico v svoj brlog, so vi rekli kako je lepa. Za tem jo že ukrade miška. Tam se je Palčica počutila kot dama, a ne za dolgo, saj je kmalu prišel krt. Krt je bil črn. Takrat pa je Palčica zagledala lastovko, ki ji rekla, naj jo takoj reši. Palčica pa je hotela nekaj v zameno. Povedala je, da si želi k princu. Lastovka ji željo izpolni, a princ je bil tako grd in neprijazen. A kaj, ko se je Palčica že zaljubila. Živela sta do konca svojih dni. Srečno? Ne vemo.

Vid Šijanec: Pred davnimi časi je živela tečna mama, ki si je želela otroka. Nekega dne je odšla k čarovnici in ji je rekla, naj ji takoj uresniči željo. Čarovnica je bila hudobna, a ji je željo izpolnila. Naslednji dan se je v hiši zbudila grda in nesramna Palčica. Do vseh je bila nesramna. Nekega dne jo je prijazna in lepa krastača prosila, naj se poroči z njenim sinom. Palčica ji je odgovorila: Pa kaj še, ne bom se poročila! Tudi družba hroščov jo je hotela poročiti, a se ni ozrla na njihova sporočila. Prišla je k nesramnim miškam, kjer je včasih prišel na obisk krt. Tudi on je vprašal Palčico, če se bo poročila z njim. Spet je bil odgovor ne. Palčica je zagledala nesramno lastovko in lastovka jo je odnesla v Afriko. Tam je srečala zlobnega princa. Z njim pa se je poročila in nesramno sta živela do konca svojih dni.

Lana Jančar, 4. a

Stela Štebih: Nekoč pred davnimi časi je živela mati. Bila je zelo nesramna, ampak želela si je majhno deklico. Neko jutro je šla k čarovnici, ki je bila prijazna in ji je dala Palčico. A Palčica je bila zelo nesramna. En dan je šla na sprehod in srečala je prijazno žabo. Žaba je želela, da se Palčica poroči z njenim bratom. Palčica ji odgovori: Ne, izgini! Žaba je odšla, Palčica pa je nadaljevala pot. Srečala je hrošča, ki je želel, da se Palčica poroči z njegovim bratcem. Odgovorila je: Ne bom se poročila! Hrošči so žalostni odšli. Ona pa je šla naprej. Prišla je do miši, tudi do njih je bi nesramna. Spet je nadaljevala svojo pot. Morda potuje še danes.

Maj Kostanjevec: Nekoč je živela nesramna mama, ki je hotela imeti majhno deklico. Šla je k čarovnici, ki je tudi bila nesramna, a ji je vseeno željo uresničila. Dobila je tisto majceno deklico, ki pa ni bila prijazna. Krastača je bila prijazna in se je želela poročiti. Tudi hrošč se je želel poročiti, a Palčica se ni želela poročiti. Palčica je šla k miškam, tja je vedno hodil tudi krt. Tudi on se je želel poročiti z njo, ona pa ne. Na travi je ležala lastovka, ki je potrebovala pomoč. Mimo je prišla Palčica, ki ji ni hotela pomagati. Na poti je srečala še princa. Oba sta bila nesramna, pa sta se poročila.

Aleksej Lovrec: Pred tisočimi leti je živela mati, ki si ni želela otroka. Pa je vseeno dobila Palčico. Bila je tako grda, da je niti krastača ni hotela imeti. Tudi hrošč si je mislil, da tale pa le ne bo njegova. Miši so jo le vzele domov in tja je vsak dan hodil krt. Tam je na hodniku ležala tudi ranjena lastovka. Palčica ji ni hotela pomagati. Prišel je princ, ki ji je pomagal in Palčica se je zaljubila v njega. Živela sta srečno.

Nekateri pa smo z mislimi že s prijatelji ...

NA OBALI

Prišli smo na obalo jaz, Zoja in Piki. Z Zojo sva začela graditi grad. Piki pa je začel kopati luknjo. Mama je skoraj padla na grad. Naenkrat je mimo pritekel spet Piki in nama podrl grad. Preživeli smo lep dan. **Gal Šilec**

V soboto se je družina odpravila na morje v Portorož. Nina in Marko sta gradila grad. Ko sta ga zgradila, je prišel kuža Reks. V grad je začel kopati luknjo. Marko je bil zelo, zelo jezen, Nina pa se je smejala. Kuža Reks je odšel in Marko je skočil, da bi ga ujel. Pri tem je podrl cel grad. Nina ni bila žalostna, še vedno se je smejala. Prišla je mama Mojca in odšli so se kopat v morje. Pridružil se jim je tudi kuža Reks. Reks je stal na vodni deski, ostali so opazovali psa in se smejala. Vsi so se imeli zelo lepo. **Nuša Pučko**

Nekega sončnega dne se je družina odpravila na morje v Izolo. Pripravili so si senčnik, kremo za sonce in brisače. Mark in Lana sta si zgradila peščeni grad, nato pa je kuža Maks podrl grad. Mark in Lana sta bila zelo žalostna in jezna hkrati, pa tudi zelo nasmejana. Nato so se šli kopat, ampak kužek Maks ni hotel v vodo. Kasneje je Mark dobil idejo, da Maks dajo na vodno desko. Tako je bil vesel tudi kuža Maks. Na koncu so preživeli lep morsk vikend. **Noel Gavez**

3. b vam želi lepe počitnice.

4. a na pragu poletnih počitnic

Od prvih septembrskih dni je minilo že skoraj polnih deset mesecev. Uspešno zaključujemo četrti razred in se veselimo brezskrbnih počitnic. Kakšni so naši načrti zanje?

TJAŽ: Starša bosta najela avtodom. Z njim bomo potovali na morje in v Gardaland.

KLEMEN: Komaj čakam praznovanje rojstnega dne. Zelo se tudi veselim morja.

JULIJA: Larisa in Sara bosta prespali pri meni. Gledala bom filme. S starši grem na morje.

NIK: Igral bom računalniške igrice. Šel bom na počitnice k atiji v Smolince.

LARS: Gledal bom akcijske filme. Prespal bom pri bratrancu Timu.

KAJA: Risala bom, slikala in skrbela za zajčka Feliksa in Luno. Komaj čakam na morje!

LARISA: Kopala se bom v domačem bazenu. Z dedkom in babico grem na morje.

NEŽA: Udeležila se bom jahalnega tabora. Šla bom na obisk k sošolki Kaji.

MARK: Z družino potujemo v Turčijo. Doma bom plezal po drevesih, se igral s kockami ...

LAURA: Veselim se počitnic pri sestričnih v Cogetincih. Z atijem bom metala žogo na koš.

MATIC: Igral se bom s sestrama in hodil na sprehode z mamo. Z družino bom obiskal Malto.

JAKA: Komaj čakam, da gremo na morje. Staršema bom pomagal okrog hiše in vrtu.

FILIP: Takoj po zaključku šolskega leta grem na nogometni tabor za golmane.

LANA: Julija bom pri babici na počitnicah, avgusta pa gremo z družino na morje.

ANEJ: V Nemčiji si bom ogledal nogometno tekmo. Dedek in babica me peljeta na morje.

HANA: Zelo se veselim, da bom obiskala babico v Bosni. Skupaj bova kuhali in pekli.

ŽAN: Igral bom nogomet. Konec julija grem v Poreč preko RK. Tam bo tudi sošolec Klemen.

SARA: Ogledala si bom kakšen zanimiv pustolovski film. Veselim se tudi Makarske riviere.

JAKOB: S PGD Cerkljenjak gremo mladi gasilci na tabor. Z družino bomo šli na Pašman.

ELIZABETH: Kopala se bom v domačem bazenu. Ustvarjala bom in se igrala s setrama.

Letošnje leto nam bo ostalo v spominu kot uspešno, delovno, ustvarjalno, pa tudi razigrano in nasmejeno šolsko leto. Veselili smo se in nestrpno čakali dan, ko smo se odpravili na zaključno ekskurzijo v Prekmurje. O tem, da smo preživeli krasen dan, se ob fotografijah in strnjenih vtisih prepričajte sami.

Načrtovana pot se je zaradi nočnih močnejših nalivov in narasle reke Mure spremenila. Tako smo že na začetku poti prejeli obvestilo, da nas namesto v Ižakovcih pričakujejo na gradu v Beltincih, kjer so nam pripravili voden ogled razstav in rokodelske delavnice. Radovedni smo se odpravili presenečenju naproti.

Ogledali smo si razstave Stara apoteka, Zapestnice prijateljstva in Stara kolesa Društva ljubiteljev starih koles Dimek ter se preizkusili v izdelovanju okraskov iz rezane slame.

Ker smo bili zeloooooo pridni, so nam dovolili, da smo malicali v grajski poročni dvorani. Okrepčani smo se odpeljali v Malo Polano na Pomelajevo domačijo, ki je tipična prekmurska domačija, na kateri nastajajo pletarski rokodelski izdelki, večinoma iz koruznega ličja. Postregli so nam z domačo marmelado, slanimi pirinimi palčkami, bučnimi semeni in bezgovim sokom. Na vodenih delavnicah so izpod naših spretnih prstov nastali zanimivi izdelki, ki smo jih s ponosom odnesli domov. Preizkusili smo se tudi v zlaganju prav posebnih lego kock, ki so v resnici bili oluščeni koruzni storži in ob tem spoznavali, kako so se igrali otroci nekoč. Tiste »ta poredne« (ki pa jih v resnici ni bilo) pa je čakalo klečanje na koruzi.

Besedilo in fotografije: učenci 4. a, Viktorija Caf, Katja Bencak

Naravoslovni projekt VODA v 4. b razredu

Četrtošolci se vsako leto v začetku meseca aprila lotimo raziskovalnega projekta Voda. V sklopu tega raziskujemo, kateri vodni viri so v domačem kraju, kdo so največji porabniki in kdo onesnaževalci voda ter kakšna je onesnaženost vodnih virov v našem domačem kraju.

Učenci delajo samostojno in tudi skupinsko. Ob naravoslovnem dnevu se odpravimo do manjšega potoka, v katerem raziskujemo prisotnost določenih živih bitij, ki nam kažejo na stopnjo onesnaženosti vodotoka, iščemo živali v vodi in ob njej, merimo temperaturo vode in naredimo poskus čiščenja naftnega madeža.

Sredi meseca maja sledijo poročila in predstavitve projektov. Po zaključnih anketah sodeč so učenci s tem načinom raziskovanja zelo zadovoljni in navdušeni nad tovrstnim načinom usvajanja novih učnih snovi.

Spodaj si lahko ogledate nekaj utrinkov iz našega učnega sprehoda, povezanega s projektom VODA.

Zapisala: Andrejka D. Šegula, razredničarka 4. b

Dejavnosti v 5. a razredu

Obiskali smo Ekološko kmetijo Plohl - naši vtisi

Žak Plohl: Skupaj s sošolci smo preživel nekaj lepih trenutkov na naši kmetiji. Starši in jaz smo jim predstavili živali naše kmetije. Mama je sošolcem postregla z jogurti in jim povedala o delu in živalih na kmetiji. Jaz rad pomagam pri delu z živalmi. Bilo je lepo.

Leila Alsubaiai: Dan Zemlje – 22. april. Šli smo na kmetijo mojega sošolca Žaka. Ogledali smo si veliko vsega, posebej koze. Najprej smo zagnali koze na travnik, na pašo. Tekali smo za njimi. Gospa Petra nam je pripovedovala o kozah. Pobožali smo kužka in muco. Pili smo jogurte z okusom vanilije, maline ali borovnice.

Koze v ogradi

varuje električni pastir. Hranijo jih s travo. Molzejo jih enkrat na dan. Iz mleka izdelajo sir in jogurt. Izvedel sem veliko novega o kozah.

Patrik Rajh: Zjutraj smo prišli v šolo. Vzeli smo malico in se peš odpravili na ekološko kmetijo sošolca Žaka. Tam so videli koze z mladiči, mačke, psa in race z dolgim vratom. Poskusili smo tudi različne jogurte, ki jih pridelujejo na kmetiji. Koze smo hranili s suhim kruhom. Koze varuje električni pastir. Slišal sem tudi, da travo kosijo dvakrat na leto. Posajeno imajo tudi aronijo.

Polni lepih vtisov smo se vrnili v šolo, kjer smo nadaljevali z ekološkimi vsebinami.

Na pašniku

Klopotčeva učna pot

Pesem o Zemlji

Zemlja je narava
in ni vsa hrana zdrava.
Ljudje onesnažujemo planet
in ogrožamo celi svet.

Ohranimo naravo čisto,
zbirajmo zamaške in papir.
Trudimo se vsak nov dan,
da lepši bo postal naš vsakdan.

Liam K. Toš, 5. a

Eko pesem

Naša šola je eko,
tudi mi postanimo eko.
Če bomo skupaj stopili
in drug drugemu pomagali,
bomo veliko naredili.

Saj zmoremo, zmoremo!
Dajmo, ločujmo odpadke!
Ko greš na sprehod,
vzemi s seboj vrečko za smeti,
ker boš veliko naredil za Zemljo!

V šoli ločujemo odpadke,
zbiramo zamaške in papir.
Pridelujmo doma, kupujmo le kar
potrebujemo,
oblačila podarimo, če jih ne
potrebujemo.

Tinkara Kocuvan, 5. a

Skrbimo za okolje

To smo mi, 5. a - bodimo **EKO!**

Kolesarski izpit v 5. a

Izabela Sajovic:

Kolesarski izpit se mi je zdel nekaj najbolj napornega, ampak sploh ni. Edino potruditi se moraš. Ni važno, če si slabši v šoli pri pouku, še vedno ti lahko uspe. Seveda začneš najprej s teorijo in končaš s teoretičnim delom na cesti. Najprej moraš opraviti teorijo. Pri cestnem delu usposabljanja za izpit je veliko odvisno od tvojih spretnosti in sposobnosti vožnje s kolesom. Jaz sem opravila kolesarski izpit. Zame je bil lahek, saj sem razumela stvari. Pri teoriji smo imeli naloge, kjer je bila pomembna vsaka točka. »Si morete misliti«, da je učiteljica videla, koliko vadimo naloge. Meni je bila organizacija oziroma test kako opravljamo izpit všeč. Všeč mi je bilo tudi to, da smo z učiteljico veliko vadili. Zelo se zahvaljujem učiteljici, da nam je veliko pomagala pri tem, da bi vsak opravil kolesarski izpit.

Stefania S. Uršič:

Vsak dan smo gledali posnetke, kako ravnati v prometu. Vadili smo s pomočjo računalnika in tablic. Teorijo sem opravila v drugem poskusu. Zelo sem bila vesela. Potem smo v šolo pripeljali kolesa. Gospod policaj nam jih je pregledal, da bi ugotovil, če so varna. Veliko smo vadili, da smo varni na cesti in opravili kolesarski izpit.

Jošt Nartnik:

Opravljal sem kolesarski izpit. Zelo sem se ga veselil.

Na začetku smo spoznali in vadili teorijo. Bilo je zelo zanimivo in dobro mi je šlo. Vse sem si zapomnil. Čez nekaj časa smo začeli delati teorijo. Uspelo mi je v drugem poskusu. Bil sem zelo vesel. Kmalu smo pričeli vaditi vožnjo na cesti. Najprej nam je policist pregledal kolesa. Po končanih vajah smo opravljali izpit. Uspelo mi je.

Ko sem opravil izpit, sem bil zelo vesel. Zdaj se lahko sam vozim po cesti.

Gašper Žerdin:

Začeli smo delati izpit za kolo. Kolo mora biti varno. Konec aprila smo opravili kolesarski izpit. Naslednji teden sem šel s kolesom do babice.

Rene Murkovič:

Učiteljica nam je povedala, da bomo začeli delati kolesarski izpit. Vadili smo teorijo. Meni od začetka ni šlo od rok. Ko pa sem spoznal vse znake in pravila, mi je bilo zelo všeč. Teorijo sem opravil z vsemi točkami. Čez nekaj dni je prišel policaj in nam pregledal kolesa. Začeli smo z vožnjo s kolesom. Prišel je dan, ko je šlo zares. Bilo me je strah. Vozil sem zelo počasi. Upošteval in poslušal sem učiteljice. Naredil sem izpit in dobil kolesarsko izkaznico. Bil sem zelo srečen.

Žak Plohl:

Moj kolesarski izpit je bil super. Učili smo se teorijo. Bilo je zelo zanimivo. Naučili smo se prometne znake in pravila. Pisali smo test. Po opravljeni teoriji smo vadili vožnjo s kolesi. Pred prvomajskimi počitnicami smo opravljali izpit. Vsi smo ga opravili. Opravljanje izpita je bilo zelo zanimivo.

Vita Koren:

Začeli smo se pripravljati na kolesarski izpit. Veliko časa smo se učili in poslušali posnetke o pravilih in o prometnih znakih. Sčasoma sem dojela vse to. Končno je prišel dan, ko smo delali teoretični izpit. Opravila sem ga in bila zelo vesela. Zatem smo vadili vožnjo na igrišču, ŠRC-ju in na cesti. Bilo je zahtevno. Vadili smo velikokrat. Prišel je tudi dan izpita vožnje s kolesom. Opravila sem ga. Vožnja je bila res super!

Fotografije: Milena Zagoršek, razredna učiteljica 5. a

Kolo: Jošt Nartnik, Nina Korez, Patrik Rajh, 5. a

Mentor: Mitja Stanek, likovni pedagog

Zaključna ekskurzija 5. a in 5. b

5. a in 5. b V HE Ožbalt

V ponedeljek, 10. 6. 2024, ob 7.00 zjutraj smo že vsi učenci 5.b. razreda čakali avtobus. Že zjutraj je prišlo do težav, saj bi avtobus moral priti najprej v Vitomarce in potem v Cerkvenjak. Pri nas pa se je zgodilo ravno obratno. Zato smo bili že zjutraj v skrbeh. Najprej smo se peljali na ogled hidroelektrarne. Tam smo si ogledali turbino in vse prostore skrite v njej. Izvedela sem tudi, da če je več vode ne proizvajajo več elektrike. Tam smo tudi pomalicali in šli naprej. Nato je sledila kar dolga pot do Kotelj na domačijo Prežihovega Voranca. Bilo je zelo zanimivo. Izvedeli smo kar nekaj o njegovih resničnih zgodbah in preseljevanju družine. Sledil je ogled hiše in zelo zanimive kašče za shranjevanje žita in pridelkov. Spet je sledila vožnja do Črne na Koroškem. Med potjo smo lahko opazovali posledice lanskih poplav in odpravljanje le teh.

V načrtu smo imeli ogled zbirke in rudniškega rova, ki pa ga zaradi poplav nismo mogli videti. Kar nekaj zanimivosti o tem rudniku in Črni nam je povedal lokalni vodnik zunaj pred rovom, kjer je manjši muzej na prostem. Sledil je ogled Sobe muzeja olimpijcev. Ker je soba precej majhna, smo se razdelili v dve skupini in so eni med tem časom šli na sladoled. Ta dan nam tudi dež ni prizanašal, zato smo morali opustiti sprehod po K 24.

Sledila je dolga pot proti domu.

Kljub dežju in dolgi vožnji, mi je bil zaključni izlet na Koroško super, saj smo izvedeli veliko novega. Najboljše točke na našem izletu sta bili HE Ožbalt in Prežihova bajta.

Lucija Hanžel, 5. b

Muzej na prostem Črna na Koroškem

Spoznavanje HE Ožbalt

Prežihovina- Kotlje

Soba Olimpijcev Črna na Koroškem

OUR COOK ALENKA

Danes smo se pri uri angleščine odpravili do kuharice Alenke, ker smo slišali, da kuharica zna dobro angleško. Odšli smo do kuhinje in jo povabili v jedilnico. Tam smo ji zastavili nekaj vprašanj, npr. kakšne hobije ima, kaj je njena

najljubša glasba, kaj rada je, kdaj prihaja na delo, kdaj vstaja in podobna vprašanja. Kuharica nam je odlično odgovorila na vsa vprašanja v angleščini. Nekateri odgovori so bili zanimivi, nekateri smešni. Povedala je, da zgodaj vstaja, da je njena najljubša barva rjava in da obožuje angleščino. Nato smo zamenjali vloge in je gospa Alenka vprašala še nas. Tudi mi smo se kar dobro odrezali.

Naredili smo še nekaj skupnih fotografij. Ta angleščina je bila super.

It was fun!

Lucija Hanžel, 5. b

Šola v naravi

V šolo sem prišel ob 7.30. Komaj sem čakal, da se odpravimo. Z avtobusom smo odpotovali iz Vitomarcev ob 8.00. , med potjo smo pobrali še Cerkvenjačane. Vozili smo se 2 uri, potem pa smo na avtocestnem počivališču naredili krajši odmor za pojest sendviče in stranišča. Po končani malici, smo šli nazaj na avtobus in spet 2 uri vožnje in prišli smo v Žusterno. Najprej smo razpakirali in šli na kosilo. Nato smo imeli počitek, po počitku pa ogled mesta Koper. Tam smo si ogledali veliko znamenitosti. Po ogledu smo šli na igrišče in se tam igrali. Ko smo se vračali nazaj, nas je v hotelu pričakala večerja. Po večerji smo imeli malo prostega časa in ob 22.00 smo vsi morali spat. Zjutraj smo se zbudili ob 6.00. Imeli smo jutranji tek. Nato pa je sledil zajtrk. Po zajtrku smo šli v mesto Koper in se razdelili v dve skupini. Ena skupina si je šla ogledat Pokrajinski muzej. V muzeju smo spoznali znamenitosti Rimljanov na našem področju. Igrali smo tudi rimske namizne in družabne igre. Druga pa je malo bolj natančneje spoznala Koper, potem pa obratno. Nato je sledi kosilo in počitek. Po počitku smo se šli kopat. Kopanje je bilo zelo zabavno. Nato je sledila večerja, po večerji pa smo nameravali na igrišče. Vendar je deževalo in smo morali spremeniti načrte. Sli smo v skupni prostor, kjer smo pisali dnevnik. Nato smo se pripravili na spanje in šli spat.

V sredo smo se zbudili zelo hitro, saj smo odšli z avtobusom v Piran. Odšli smo na predavanje na Morsko biološko postajo, kjer smo spoznali morske raznovrstnosti. V Piranu smo obiskali tretji največji muzej školjk. Po vrnitvi v hotel smo imeli kosilo, nato smo se šli kopat. Utrujeni od plavanja smo šli na večerjo in na igrišče. Po igrišču pa spat. V četrtek smo se zbudili ob 6.45 in šli na zajtrk. Nato pa v Ankaran in na pokopališče školjk prehodili smo 17 km. Precej utrujeni od dolge hoje, smo se vrnili v hotel in takoj šli na kosilo. Spet je sledilo kopanje. Nato pa večerja in odbojka v dežju.

V petek zjutraj sem se zbudil malo prej, saj sem hitro zapustil Žusterno. S starši in družino sem šel v Italijo.

Maj Kokol, 5. b

V ponedeljek, 13. 5., smo se z avtobusom odpravili v Žusterno, v šolo v naravi.

Ko smo prispeli tja, smo se najprej razpakirali in šli na kosilo. Po kosilu je sledil počitek. Po počitku smo odšli na ogled mesta Koper. Tam smo izvedeli veliko novega in tudi legendo o Meduzi. Potem smo se vrnili v hotel, kjer smo se najedli in uredili za igrišče. Tam smo skakali na trampolinah in še veliko drugega.

Zjutraj smo imeli jutranjo telovadbo in tek, potem pa zajtrk. Nato smo šli v Koper in se razdelili v 2 skupini. Ena je šla v Pokrajinski muzej, druga pa je šla na sprehod po mestu Koper. Nato smo se zamenjali. Potem smo se vrnili na kosilo. Popoldan smo šli na bazene. Tam so nas ocenili, potem pa smo šli prosto plavat. Nato je sledila večerja potem pa smo šli v učilnico. Mislili smo iti na igrišče, a je deževalo. Zvečer so nam ocenili sobe in šli smo spat.

V sredo smo se hitro najedli in šli v Piran v Muzej školjk in po spominke. Še pred tem pa na predavanje o morju na Morski biološki postaji. Po vrnitvi v hotel smo se že kar precej lačni in utrujeni odpravili na kosilo. Popoldan smo spet izkoristili za bazene, kjer je bilo spet malo vaj in potem prosto kopanje. Nato večerja in igrišče nam je spet pokvarilo vreme.

V četrtek je sledil dolg pohod do pokopališča školjk v Ankaran. Pohod je bil res dolg. Ker smo poskušali malo skrajšati po bližnjicah, smo večkrat zašli in smo se morali vračati na znane lokacije. Popoldne je spet sledilo kopanje. Zvečer smo kljub dežju najpogumnejši igrali odbojko.

V petek smo spakirali in se po zajtrku odpravili z avtobusom v Luko Koper. Sledila je pot proti domu. Med potjo smo se ustavili še v MC Donaldsu kjer smo se okrepčali, potem pa je sledila vožnja domov.

Lucija Hanžel, 5.b

Tjaž Borko, 4. a

GOZDNA UČILNICA

Na POŠ Vitomarci učenci zelo radi preživljajo čas na prostem v naravi in v gozdu. V bližini šole imamo majhen brezov gozdiček, v katerem se učenci učijo in igrajo. V njem večkrat potekajo ure spoznavanje okolja 1. in 2. razreda. Učenci se zelo radi igrajo igre vlog. Učiteljice smo uredile kuhinjo iz palet, učenci pa so prinesli igralno kuhinjsko posodo, da je igra čim bolj pristna. Včasih postane gozdiček tudi policijska postaja. Domišljija otrok je brezmejna.

Najbolj pomembno pa je, da učenci med seboj krepijo prijateljske vezi, saj se v gozdičku družijo učenci od 1. do 4. razreda.

Zapisala učiteljica Andreja Štumberger

PREIZKUS PLAVANJA

Šestošolci smo se 14. 6. 2024 odpravili v Terme Ptuj na preizkus plavanja.

Tam smo preizkušali različne tehnike plavanja, učitelj Miha pa nas je preverjal in ocenjeval. Nato smo imeli prosti čas, zato smo se spuščali po toboganu, se kopali, šli na valove in skakali iz skakalnic. Ko smo bili lačni smo si kupili obilo hrane. Ob zaključku dneva smo se preoblekli ter odšli z avtobusom nazaj v šolo.

Nikita Radovič in Sanja Simonič, 6. c

ZNANSTIVAL

Konec maja smo se odpravili na Znanstival. Ta je potekal v Ljubljani, zato smo se odpravili z avtobusom. Tam smo si ogledali zanimive poskuse. Vmes smo imeli prosti čas, zato je bil obisk Ljubljane še toliko bolj zabaven. Motilo nas je samo to, da je deževalo. Na kosilo smo odšli v McDonalds.

Nikita Radovič, 6. c

JAZ

Jaz sem človek,
jaz sem zver,
jaz nikoli nič ne povem.

Jaz sem človek,
jaz ne vem,
jaz nič nikoli ne izvem.

Jaz sem človek,
jaz sem zrel,
noben drug moje sreče ne bo imel.

Vanesa Žvajkar, 7. a

Sara Cmour, 4. a

Z AVTOBUSOM V LENART IN SVETO TROJICO

V petek, 14. 6. 2024, smo se ob 9.00 zjutraj sedmošolci odpravili na obisk v knjižnico v Lenartu. Tam smo v kleti z zanimanjem poslušali knjižničarki Aleksandro in Anjo, ki sta nam predstavili knjigo Modri otok, junake knjige in njihove dogodivščine. Po predstavitvi smo se odpravili v zgornje prostore knjižnice, kjer je program nadaljevala Nina. Z njo smo se odpravili v posebno sobo, kjer so shranjeni sami zakladi kot na primer replika Brižinskih spomenikov, Biblija, Katekizem in Abecednik ter ostale stare knjige. Nina si je zaradi varnosti knjig nadela bele rokavice, da se dragocenosti ne bi umazale. V knjižnici smo dobili v dar knjigo Modri otok in kviz o tej knjigi. Nato smo se z avtobusom odpravili v Sv. Trojico. Ustavili smo se pri njihovi cerkvi. Ogledali smo si samostan, v katerem je knjižnica in ostali prostori. Pater, ki nas je sprejel, nam je razkazal še notranjost cerkve, kor in Črno Marijo, ki je stala pri oltarju. Po ogledu samostana in cerkve smo se odpravili nazaj v Cerkvenjak, kjer smo si vsi lahko privoščili še sladoled.

Hana Kovač in Neža Druzovič, 7. a

VRT PRI ŠOLI

Sedmošolci smo pri vhodu v šolo uredili vrtiček.

Prekopali smo gredico, sčistili okolico gredice, na gredico smo dodali humusno zemljo in gnojilo. Posadili jagode, drobnjak, šetraj, meto, meliso, origano, majaron, timijan, luštrek, peteršilj, lovorov list in rožmarin.

Rastem s knjigo

Rastem s knjigo je nacionalni projekt, namenjen sedmošolcem, katerega osnovni namen je spodbujanje bralne kulture. Z njim skušamo osnovnošolce motivirati za branje in spoznavanje del sodobnih slovenskih avtorjev mladinske književnosti ter jih spodbuditi k obiskovanju in spoznavanju ponudbe splošnih knjižnic.

Vsak sedmošolec prejme v dar izvirno mladinsko knjižno delo slovenskega avtorja. V šolskem letu 2023/2024 je to roman Irene Androjna: Modri otok.

Obisk knjižnice, mi smo obiskali knjižnico v Lenartu, poleg prejema knjige vključuje še ogled knjižnice, seznanjanje z najnovejšim mladinskim leposlovjem, predstavitev avtorice in knjige.

Po obisku knjižnice smo s sedmošolci obiskali še Sveto Trojico in njihovo samostansko knjižnico.

Jožica Vršič Novoselnik, učiteljica

DNEVNIK ŠOLE V NARAVI 7. razreda

Ponedeljek, 13. 5. 2024

V ponedeljek smo šli s šolo na Pohorje na Tri kralje v šolo v naravi. Ko smo prišli v Hotel Jakec, smo se odpravili v sobe. Nismo še bili dolgo tam in že smo imeli kosilo. Po kosilu smo šli na pohod do Črnega jezera, vodil nas je vodič Rok. Malo je deževalo. Ko smo prišli s pohoda, smo šli na večerjo in si ogledali film Gremo mi po svoje.

Torek, 14. 5. 2024

Ko smo se zbudili, smo šli na zajtrk, ki je bil zelo dober in šli v sobe. Potem smo šli do partizanske bolnice Jesen. V bolnišnici smo si ogledali pripomočke, sobe, kuhinjo. Po ogledu smo pri hotelu igrali nogomet. Po nogometu smo šli na večerjo in spat.

Sreda, 15. 5. 2024

V sredo smo šli na pohod do 500 let stare lipe, posadili so jo Turki. Res mogočno drevo. Na pohodu je sošolec padel in si poškodoval nogo. Zvečer smo imeli kresovanje in peko krompirja.

Četrtek, 16. 5. 2024

V četrtek smo imeli zvečer disko in predstavitev sob, dopoldne pa bowling. Tisti večer mi je bil zelo všeč. Do večera pa smo igrali nogomet.

Petek, 17. 5. 2024

V petek smo jutraj pospravili sobo za odhod domov. Po pospravljanju in pakiranju smo imeli lokostrelstvo in vožnjo s sedežnico. Na sedežnici sem se počutil grozno. Teden je hitro minil in smo se odpravili domov. Po mene je prišla mama in zdaj sem doma.

Evgen Par, 7. a

PRESENEČENJE

Že od majhnega imam zelo rada presenečenja, saj nikoli ne veš kaj pričakovati. Že od majhnega pa tudi zelo rada potujem in odkrivam zanimivosti sveta. Moja dolgoletna želja je bila potovati na Maldive. Ta želja pa se je enega dne tudi uresničila ...

Bilo je leto 2021, takrat sem bila v 6. razredu. Oče in mama sta bila kar nekaj časa zelo skrivnostna, saj vedno, ko sem ju vprašala za potovanja, odgovora nisem dobila. Ko sem nekega dne prišla iz šole, je bilo nekaj na mizi. Zanimalo me je, kaj bi to bilo, zato sem seveda šla pogledat. Bile so letalske karte za Maldive. Ko sem jih zagledala, sem bila presrečna, od sreče je ušla tudi kakšna solza. Odštevala sem dni do potovanja in komaj čakala, da gremo. Končno je napočil tisti dan, ki sem ga čakala skoraj eno leto.

Po skoraj enem dnevu smo prišli na Maldive. Takoj, ko smo prišli, so nas zelo lepo sprejeli in že sem vedela, da bo zelo težko iti domov. Vsak dan je bil isti, samo jedli smo in se kopali. Za Maldive je značilna Manta. Nas pa je seveda zanimalo kako izgleda in vsak večer smo šli čakati na pomol, a Mante ni bilo nikjer. Zadnji večer pa smo ugotovili, da smo jo vse dni čakali na napačni strani pomola. Manta pa ni bila edina žival, ki sem jo videla. Ko sem plavala, sem zagledala morski bič. Zgrabila me je velika panika. Ta dan je bil zadnji dan mojega kopanja, saj si nisem upala več nazaj. Napočil je tisti dan, ko smo morali iti domov. Bila sem zelo zelo žalostna, saj mi je bilo zelo lepo. Nikakor nisem hotela domov, hotela sem ostati tam, ampak mi starši niso pustili.

Maldivi so bili moje najboljše in najljubše potovanje. Bila sem zelo srečna, da sem lahko šla in občutkov sploh ne morem opisati. Vem pa, da se bom enkrat še zagotovo vrnila.

Taja Šilec, 8. a

KOPALKE

Bilo je poletno jutro in bili smo z družino na počitnicah na morju. Bil je zadnji dan in vse stvari so bile že spakirane.

Z družino smo bili na plaži in jaz sem imela oblečene kopalke moje sestre. Bile so njene najljubše in na njih sem morala dobro paziti. Če bi se jim kaj zgodilo, moja sestra ne bi bila vesela. Bil je čas za kosilo in šli smo se preobleč v kabine. Ko smo se preoblekli, smo vse kovčke in ostalo prtljago odnesli v avtomobil. Ko smo bili sigurni, da imamo vse in da nismo nič pozabili, smo se odpeljali. Sonce je sijalo in bil je čudovit dan. Vsi smo se smejali in pogovarjali, kaj vse smo doživeli, ko kar naenkrat začne deževati. Začelo se je bliskati in grmeti, zato smo se odločili, da se ustavimo na kopališču. Moj oče ni hotel peljati v taki nevihti in vsi smo bili že lačni. Ko smo prišli na kopališče, je zadišalo po kloru in hrani, ki so jo pripravljali v kuhinji znotraj kopališča. Najprej smo se najedli in dogovorili kako dolgo bomo tukaj, nato pa smo se šli preobleč v kopalke. Ko sem bila v garderobi, sem ugotovila, da nikjer ni kopalk moje sestre. Začela sem paničariti in dobila sem solzne oči. Ko sem prišla iz garderobe brez kopalk, me je sestra vprašala, kaj je narobe. Nisem ji želela povedati, ampak me je tako grdo pogledala, da sem ji povedala. Najprej je skočila k vrečki za kopalke in začela vse metati ven. Ko je ugotovila, da jih res ni, je postala rdeča in lahko si videl, kako se iz nje kadi. Začela je kričati in mi groziti. Nato pa je prišla mama in vprašala, kaj se dogaja. Sestra ji je kot toži baba vse povedala in zdaj me je še mama grdo gledala, ampak mi ni nič rekla. To je sestro še bolj razburilo, zato me je udarila, si vzela kopalke in šla na stranišče. Mislila sem, da sva skregani do konca svojih dni, saj se med kopanjem ni pogovarjala z mano in me niti ni pogledala. Minilo je nekaj ur in neurje je ponehalo, zato smo se odločili, da gremo domov. Preden smo odšli, sem v restavraciji kupila še sladoled, seveda za sestro, da mi oprosti. Ampak ko me je videla, se je samo obrnila stran. Res nisem vedela, kaj naj naredim in skoraj sem obupala. Takrat pa sem se spomnila, da kopalk nisem izgubila, ampak sem jih dala v drugo torbo. Stekla sem do torbe, jo odprla in se kar zasmejala, ko sem videla kopalke. Hitro sem jih vzela in stekla k sestri. Ona me je čudno gledala, ampak kmalu ugotovila, zakaj sem vesela. Pokazala sem ji kopalke in vse razložila.

Sestra še vedno ni bila vesela, ker se ji je videlo na obrazu. Ampak mi je iz rok vzela kopalke in me objela. Večkrat sem se ji opravičila in ji še enkrat ponudila sladoled, ki ga je zdaj vzela. Počutila sem se butasto in krivo, ker sem razjezila sestro, ampak na koncu sva bili obe veseli.

Tisa Korenjak, 8. a

PRAV POSEBNO DREVO BRANJA

Na dan knjig za otroke, 2. aprila 2024, smo na OŠ Cerkljenjak – Vitomarci imeli 3. srečanje v projektu Medgeneracijsko branje. Pogovarjali smo se o knjigi Mateje Gomboc, BALADA O DREVESU. Srečanja se je udeležilo 9 učenek, 2 mami, in 4 učiteljice. Knjiga je učenkam bila všeč, brale so jo z zanimanjem, ker se je zgodba počasi odkrivala. V knjigi je bilo veliko čustev, bralke niso vajene knjig s toliko čustvi. Všeč jim je bila Ada, Valentina, prijateljstvo in ljubezen do Majka ter realnost dogodkov v zgodbi.

Mami in učiteljice so bile nad knjigo navdušene, mami je malo skrbelo, kako bodo (so) knjigo sprejele najstnice, če je primerna za njih. Obsodile so Adino družino, hladnost odnosov in kako pomembni so v družini pogovori, povezanost in toplina. Splošen vtis o knjigi je pozitiven, saj svetloba premaga temo, kljub težki temi samomora. Knjiga je na vseh pustila močan pečat, samomor bližnjega in kako ga doživljajo njegovo dekle Ada, prijatelja Val in Mare in še ostali književni junaki.

Pogovor je bil umirjen, s piškoti, pecivom in čajem ter svečkami. Ker je bila tema branja težka, so pri branju knjige vztrajali boljši bralci in se o knjigi odkrito pogovarjali. Srečanje je potekalo na POŠ Vitomarci, knjižnica v Vitomarcih je oaza za branje in bralne krožke.

Vsi udeleženci si želijo še več takšnih srečanj in zanimivih knjig.

Naj živijo knjige in bralci.

Jožica Vrščič Novoselnik, mentorica projekta

Kuharsko tekmovanje v pripravi Pohorske omlete

11. 6. 2024 smo se učenke 8.a razreda odpravile v Maribor na tekmovanje v pripravi pohorske omlete. Tekmovanje se je začelo ob 9. uri dopoldne in se odvijalo na IC Piramida Maribor.

Za začetek so nam razložili, kako bo tekmovanje potekalo in vsaj približno povedali, kaj bo komisija ocenjevala. Nato smo žrebali listke na katerih so bile napisane številke od ena do deset. Po teh številkah smo določili številko krožnika, katerega bo imela skupina. Skupaj nas je sodelovalo devet skupin.

S kuhanjem nas je prvih pet skupin pričelo okrog 9.25. Ostale štiri skupine so se nam pridružile kasneje, ko smo že zaključevali. Vse pohorske omlete so izgledale lepo in okusno. Ko smo vse skupine zaključile, smo imeli voden ogled šole. Med tme pa je prišla komisija in ocenila naše jedi.

Po ogledu smo videli, kako mora izgledati prava, dobra pohorska omleta ter po katerih kriterijih ocenjuje komisija. Kasneje, ko je komisija zaključila s svojim delom, smo izvedeli prva tri mesta. Komisija je izjavila, da je imela zelo težko nalogo, saj so bile vse omlete različne in dobre.

Prejeli smo drugo mesto. Z naše šole OŠ Cerkvenjak smo tekmovali v dveh skupinah po tri. V prvi skupini so tekmoval Paulina Murkovič, Neža Borko in Taja Fekonja Hamler. V drugi skupini smo tekmoval Mia Kump Toš, Elena Škorjanc in Nena Kocuvan. Obe skupini smo dali vse od sebe in med pripravo uživali. A na koncu je komisija odločila katere devetih omlet so najboljše. Tekmovanje je bilo zelo zanimivo in mislim, da smo vse punce, ki smo se ga udeležile, zelo uživale.

Nena Kocuvan, 8. a

Tekmovanje Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

S Paulino sva se odločili, da se bova prijavi na tekmovanje Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, predvsem zato, ker radi pojeva. Prvi izbor za polfinaliste je bil v kulturnem domu v Cerkvenjaku. V višji kategoriji sta tekmovala dva dueta. Mislim, da je bilo za komisijo kar težka odločitev, saj smo se vsi zelo pripravljali in potrudili. Ko so se naslednji dan razglasili rezultati, sva bili s Paulino presrečni, da sva se uvrstili v polfinale.

Polfinale pa je potekalo 7. 6. 2024 v Evroparku v Mariboru. Tam pa je bila konkurenca kar velika. Najprej je bila generalka, nato pa je šlo vse zares. S Paulino sva bili zelo živčni. Hvala bogu, sva imeli najboljšo podporo, najino učiteljico Anito Grajfoner Šamperl in pa seveda tudi spodbudo najinih staršev. Mislim, da sva se kar dobro odrezali, a to bo povedalo glasovanje za finaliste, ki pa bo potekalo od 25. 6. 2024 do 7. 7. 2024. Upava na vse najboljše!

Mia Kump Toš, 8. a

ZNANSTIVAL

V petek zadnjega maja smo se skupaj s šestim, sedmim in devetim razredom odpravili v Ljubljano na Znanstival, ki se dogaja na področju znanosti.

Na pot smo se odpravili že zelo zgodaj, na poti v Ljubljano pa smo se ustavili na počivališču, kjer smo se okrepčali. Ko smo prispeli na cilj, vreme ni bilo na naši strani, saj so bile obilne padavine. Pred pričetkom festivala nam je dan popestril Adi Smolar in predsednica države Nataša Pirc Musar. Bilo je veliko postaj, kjer so bile različne znanstvene aktivnosti. Po raziskovanju smo se odpravili na ogled stare Ljubljane, ogled ni bil prav prijeten, saj smo bili precej mokri. Ko smo končali z ogledom, smo se lahko okrepčali v eni izmed restavracij v starem mestnem jedru. Z mojimi sošolkami smo izbrale Mc'donalds, ki ni prav lokalna restavracija. Na poti proti avtobusu pa smo se ustavili pri United buddy bears. Okrog 14.00 ure smo krenili proti domu.

Ta dan je bil zanimiv, poučen in zabaven. Učenci smo imeli priložnost spoznati, še bolj kot jo poznamo, našo Ljubljano. Seveda pa bi ta dan bil še lepši, če ne bi bilo dežja.

Tjaša Hanžel, 8. a

PRVOMAJSKE POČITNICE

Počitnice sem preživela zelo zanimivo. Prvih pet dni sem preživela na Koroškem pri babici. Že v petek smo se z družino odpravili na Muto.

Prvi dan je bil večino časa namenjen zabavi. Naslednji dan je bilo malo lepše vreme in smo bili večino časa zunaj in se igrali različne športne igre. Naslednjih par dni je bilo bolj delavnih, saj smo presegali rože. Te dni so bile bolj utrujajoče, zato sem zvečer lažje zaspala. Večkrat sem tudi kaj ustvarjala, večino iz papirja in kartona. V sredo pa smo se s sestričnimi odpravili na Dunaj v živalski vrt. Pot do tja je bila zelo dolga, zato sem polovico poti prespala. Ko smo končno prispeli, smo potrdili karte in vstopili v ta ogromen živalski vrt. Zelo sem bila presenečena ko sem zagledala polarnega medveda! Zanje je značilno zelo mrzlo podnebje in nisem mogla verjeti, da so ga imeli v tem živalskem vrtu. Zelo sem bila navdušena tudi nad predstavo morskih levov. Vse mi je bilo zelo posebno. Vendar se mora vse enkrat končati in smo se morali odpraviti domov. Naslednje tri dni pa sem preživela doma. V nedeljo pa sem se z družino odpravila na pohod in sicer na Mariborsko Pohorje. Ta pohod je bil zelo dolg in utrujajoč. Najprej smo se z gondolo odpravili na vrh, nato pa se sprehajali navzdol po hribu. Nekje na polovici smo se ustavili in zagledali progo po kateri smo se pozneje z nekakšnimi sankami odpeljali do konca navzdol. Ta proga je bila zelo hitra, kar mi je bilo všeč in zanimivo.

Te počitnice so bile zelo razigrane, pustolovske in posebno utrujajoče. Bila sem vesela, da se je nekaj dogajalo in nisem bila samo doma. Naslednji dan v šoli so me nato bolele noge in sem bila bolj neaktivna, vendar je bolečina prenehala po nekaj dneh. Te počitnice si bom verjetno zapomnila za večno.

Neža Borko, 8. a

MALI PRINC IN PRIJATELJSTVO

(razlagalni spis)

Mali princ je nenavaden fant, ki prihaja iz majhnega planetoida. Na tem zelo majhnem planetoidu, kjer prebiva, ima tri vulkane, ki jih vsak dan skrbno omete in pa njemu zelo pomembno cvetlico. Nekega dne se je odločil oditi s svojega planeta. Obiskal je različne planete, na katerih so prebivali, geograf, svetilničar, kralj, pijanec in domišljavec. Na nobenem od teh planetov ni želel ostati, saj je na vsakem izmed njih živel en sam človek, ki je bil resen in odrasel. Ko je Mali princ prišel na Zemljo, je videl in srečal velik vrt vrtnic. Bil je zelo razočaran, saj je mislil, da je vrtnica, ki raste na njegovem planetu ena in edina na vsem svetu. Kmalu je spoznal, da je njegova vrtnica zanj res edinstvena med vsemi drugimi identičnimi vrtnicami, saj je njegova prijateljica.

Menim, da čisto vsak človek potrebuje prijatelja, tako kot Mali princ potrebuje vrtnico, lisico in pilota, ki ga je srečal v Sahari. Pravi prijatelji so tisti, ki v nesreči pridejo sami, v sreči pa pridejo, če jih povabimo. Prijateljstvo je zelo pomembna človeška vrednota, brez katere bi bili osamljeni, otožni in zaprti sami vase. Če imamo ob sebi prijatelja, ki se mu lahko izpovemo, nam je lažje, počutimo se bolj srečno in svobodno.

Mislim, da so se te vrednote skozi čas spremenile, tako kot v knjigi pove lisica. Mislim, da je na te spremembe vplivala predvsem drugačna vzgoja. V preteklosti, ko še ni bilo tehnologije, so se otroci veliko več skupaj igrali in ustvarili veliko prijateljskih vezi.

Knjiga mi je bila zelo všeč. Mislim, da mi je postala celo ena ljubših. Menim, da bi jo moralo prebrati več odraslih, kajti odrasli so tisti, ki bi na svet morali gledati s srcem, in ne z očmi, da bi videli več kot samo številke. Zelo mi je bil všeč pomemben citat iz knjige: »Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.«

Moj najljubši lik v knjigi je bila lisica, ker je razumela pomen tega citata in pomen pravega prijateljstva in odprla oči še Malemu princu.

Gabrijela Žmavc, 9. a

MALI PRINC IN VRTNICA

Mali princ je deček, ki sam s svojo rožo živi na majhnem planetoidu. Mali princ in vrtnica sta dobra prijatelja. Deček jo vsako jutro zalije, odstrani z nje zajedalce in jo pokrije s pokrovom. Za njo skrbi, ker jo ima rad tako, kot se imajo radi prijatelji. Vrtnica je zelo ukazovalna in samovšečna, a kljub temu si udomači Malega princa.

Udomačiti si nekoga ne pomeni samo, da ga imaš rad. To pomeni, da si za nekoga edini izmed tisočih enakih tebi in on je zate edini. Tako je vrtnica bila na vsem svetu in vseh planetih edina za Malega princa.

Po prihodu na zemljo je na vrtu srečal veliko vrtnic enake kot njegova po izgledu, ampak ona je bila edina, ki jo je vsako jutro zalival in edina, s katero je gledal sončne zahode. Ko jih je na zemlji videl, je postal žalosten ne zato, ker ni bil edini z vrtnico, ampak ker se je spomnil in spoznal, da je kljub vsem zanj še vedno edina.

Potovanje do Zemlje je vključevalo spoznavanje drugih planetov. Srečal je kralja, pijanca, geografa, domišljavca in vsi so bili odrasli z odraslimi vrednotami. Čez čas so se te vrednote zelo spreminjale. Danes ko pomislimo na odrasle vrednote pomislimo na denar, službo, delo, vzgojo, itd. Na te spremembe je vplivalo to, da so pozabili na pomembnejše stvari – prijateljstvo.

Knjiga mi je bila všeč. Najbolj mi je bil všeč lik Malega princa. Zdel se mi je zanimiv in brezskrben, všeč mi je bila njegova lojalnost do njegove vrtnice in da je v svet gledal s srcem.

Ajda Druzovič, 9. a

Lars Peklar, 4. a

Tekmovanja 2023/2024

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine	Cankarjevo priznanje 1. razred: Ajda Rojs 2. razred: Ada Kuri Kocbek, Lorellai Vršič 3. razred: Luka Nartnik, Tilen Zorko 4. razred: Sara Cmour, Žan Košnik 5. razred: Jošt Nartnik 6. razred: Zoja Pavlas 7. razred: Alja Hanžel, Tia Vogrin 8. razred: Tjaša Hanžel, Nena Kocuvan, Emeli Pajek 9. razred: Ajda Druzovič <i>POŠ Vitomarci:</i> 1. razred: Jure Žmavc 2. razred: Gregor Druzovič, Filip Kirbiš 3. razred: Andraž Černel, Patrik Hanžel 4. razred: Iza Škerbec 5. razred: Lucija Hanžel 6. razred: Alja Vogrin Bronasto Cankarjevo priznanje (regijsko tekmovanje) 8. razred: Tjaša Hanžel
Tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike	Priznanje Kenguru 1. razred: Katarina Gomzi, Zara Horvat, Ajda Rojs 2. razred: Ada Kuri Kocbek, Maša Paluc, Jakob Kocuvan 3. razred: Tilen Zorko, Taj Dolinar 4. razred: Žan Košnik, Filip Vrbovšek, Julija Kocuvan 5. razred: Jošt Nartnik, Lovro Brunčič 6. razred: Zoja Pavlas, Nikki Golob, Mihael Žmavc 7. razred: Ema Golob, Leo Lozinšek, Isabel Lah, Alja Hanžel, Žiga Firbas, Neja Pučko 8. razred: Tisa Korenjak, Jaka Čeh 9. razred: Ajda Druzovič <i>POŠ Vitomarci:</i> 1. razred: Hana Vršič, Filip Zanoškar 2. razred: Gregor Druzovič 3. razred: Andraž Černel, Noel Gavez, Sven Peklar 4. razred: Lora Fridau 5. razred: Lucija Hanžel 6. razred: Alja Vogrin Bronasto Vegovo priznanje (regijsko tekmovanje) 6. razred: Alja Vogrin, Zoja Pavlas, Nikki Golob 7. razred: Isabel Lah 8. razred: Tisa Korenjak
Tekmovanje Proteus iz biologije	Bronasto priznanje Proteus 8. razred: Elena Škorjanc, Jaka Čeh, Nena Kocuvan 9. razred: Ajda Druzovič Srebrno priznanje 8. razred: Nena Kocuvan 9. razred: Ajda Druzovič

Računam z Lili in Binetom - matematično tekmovanje	Bronasto priznanje 1. razred: Zara Horvat, Tijan Živko, Tilen Hanžel 2. razred: Niki Ploj Srebrno priznanje 1.razred: Ajda Rojs Zlato priznanje (državno tekmovanje) 1.razred: Katarina Gomzi
Tekmovanje Bober – računalništvo	Priznanje Bober 2. razred: Jakob Kocuvan, Maruša Vrbovšek, Ada Kuri Kocbek, Domen Ploj 3. razred: Taj Dolinar, Luka Nartnik, Nik Zorko, Tilen Zorko 4. razred: Neža Fekonja, Matic Vrbnjak, Žan Košnik, Lars Peklar, Klemen Gomzi 5. razred: Jošt Nartnik, Vita Koren, Lovro Brunčič, Lina Zagernik 6. razred: Anže Kocbek, Anže Košnik 7. razred: Alja Hanžel, Tia Vogrin, Ema Golob, Isabel Lah, Leo Lozinšek 8. razred: Jaka Čeh, Tisa Korenjak 9. razred: Zala Anželj <i>POŠ Vitomarci:</i> 2. razred: Gregor Druzovič, Jakob Škerbec 3. razred: Andraž Černel, Patrik Hanžel, Sven Peklar 4. razred: Jan Bezjak 5. razred: Lucija Hanžel
Tekmovanje za Štefanovo priznanje iz fizike	Priznanje Čmrlj 8. razred: Tisa Korenjak 9. razred: Ana Mari Par
Tekmovanje iz nemščine	Bronasto priznanje (šolsko tekmovanje) 8. razred: Nena Kocuvan Srebrno priznanje (državno tekmovanje) 8. razred: Nena Kocuvan
Tekmovanje za Preglovo priznanje iz kemije	Priznanje (šolsko tekmovanje) 8. razred: Nena Kocucan, Jaka Čeh Bronasto priznanje (regijsko tekmovanje) 8. razred: Jaka Čeh
Tekmovanje iz geografije	Bronasto priznanje (šolsko tekmovanje) 7. razred: Hana Kovač, Neža Druzovič, Vanesa Žvajkar, Alja Hanžel, Isabel Lah 9. razred: Ajda Druzovič
Tekmovanje za zdrave in čiste zobe	Priznanje in nagrade za 1. mesto (šolsko tekmovanje) Učenci 4. a

Tekmovanje iz angleščine	Bronasto priznanje (šolsko tekmovanje) 6. razred: Vid Omulec, Zoja Pavlas, Mihael Žmavc 8. razred: Taja Fekonja Hamler, Emeli Pajek, Taja Šilec 9. razred: Ajda Druzovič, Gabrijela Žmavc, Aleks Žvajkar Srebrno priznanje 8. razred: Taja Fekonja Hamler
Tekmovanje Vesela šola	Bronasto priznanje 4. razred: Sara Cmour, Žan Košnik, Hana Zorec 5. razred: Vita Koren 6. razred: Lana Majhenič 7. razred: Nika Borko, Isabel Lah, Hana Kovač, Nika Paluc 8. razred: Tjaša Hanžel 9. razred: Gabrijela Žmavc <i>POŠ Vitomarci:</i> 5. razred: Lucija Hanžel
Tekmovanje Cici Vesela šola	Priznanje za sodelovanje in udeležbo na tekmovanju 1. razred: vsi učenci 2. razred: vsi učenci 3. razred: vsi učenci 4. razred: vsi učenci
Zlati bralci (za 9 let bralne značke)	Ajda Druzovič, Lana Pernat, Ana Mari Par, Alisa Zorko, Gabrijela Žmavc
Zlati cekin (za odlične učne dosežke v OŠ)	Tjaša Matjašič, Lana Pernat, Gabrijela Žmavc, Ana Mari Par, Ajda Druzovič

Naši učenci ob koncu šolskega leta

1. a

2. a

2. b

3. a

4. a

5. a

6. a

6. b

7. a

7. b

8. a

9. a

1. b

2. c

3. b

4. b

5. b

6. c

Naši otroci vrtcev ob koncu šolskega leta

Rdeča sk. Cerkvenjak

Bela sk. Cerkvenjak

Violična sk. Cerkvenjak

Oranžna sk. Cerkvjenjak

Zelena sk. Cerkvjenjak

Rumena sk. Cerkvjenjak

Modra sk. Cerkvenjak

sk. Čebelice Vitomarci

sk. Pikapolonica Vitomarci

sk. Polži Vitomarci

sk. Žogice Vitomarci

Devetošolci na novo pot

Zala Anželj

Srednja gradbena šola
in gimnazija Maribor

Smer: gradbeni tehnik

V šoli sem vedno bila polna najbolj odštekanih idej, nikoli ne bi mogla v šoli zdržat brez žvečilne v ustih. Prizadevam si, da sem napake pri ljudeh vedno spregledala in da sem na koncu jaz bila prizadeta. Rada bi, da bi moje znanje bilo tudi tako veliko kot moje čelo in v življenju bi rada postala šefica mojega atija.

Žana Borko

Srednja šola za trženje
in dizajn

Smer: administrator

Veseli me delo z otroki. Med prijatelji sem sproščena in nasmejana. Želim si, da ne bi nikoli izgubila stikov s sošolci iz osnovne šole.

Ajda Druzovič

Prva gimnazija Maribor,
Konservatorij za glasbo
in balet Maribor

Smer: gimnazijski
maturant

Želim si postati dobra flautistka. Pri ljudeh najbolj cenim iskrenost in zvestobo. V šoli sem bila do zdaj zelo uspešna. Skrbi me količina prostega časa v srednji šoli. V prihodnosti bi službo rada dobila v orkestru.

Nika Fekonja

Srednja zdravstvena in
kozmetična šola
Maribor

Smer: tehnik
zdravstvene nege

V življenju bi bila rada uspešna. Želim si pomagati ljudem. Veseli me delo z ljudmi, ličenje in moda. Med prijatelji sem večinoma najbolj glasna in direktna. Pri ljudeh najbolj cenim prijaznost in iskrenost.

Amadej Furšt

Tehniški šolski center

Smer: avtokaroserist

V šoli sem bil pogosto le za okras ali število v razredu. Najrajši sem imel dooolge odmore. Med prijatelji sem bil priljubljen in sproščen. Želim si dobro službo in veliko denarja.

Ana-Marie Gradišnik

Biotehniška srednja
šola Maribor

Smer: veterinarski
tehnik

Med prijatelji se počutim dobro. Pri ljudeh najbolj cenim iskrenost. Skrbi me, kakšne sošolce bom imela v srednji šoli. Najbolj cenim svoje prijatelje. V življenju bi rada obiskala Havaje.

Lana Grnjak

Gimnazija Ormož

Smer: vzgojiteljica

Med prijatelji sem vedno sproščena. Skrbi me, da bi izgubila stike s sošolci. Želim si ostati v osnovni šoli. Rada se zabavam in

igram roket.

Nela Horvat

Srednja šola za
gostinstvo in turizem

Smer: turistični tehnik

Veseli me risanje in zbiranje stvari, ki jih imam rada. V šoli sem najbolj vesela, ko imamo likovno.

Najbolj cenim mojo družino in moje prijatelje. V življenju bi rada postala znana risarka. Med prijatelji sem najbolj smešna.

Nel Mark Kocbek

Srednja elektro-
računalniška šola
Maribor

Smer: računalnikar

Želim si postati dober računalnikar. Najbolj cenim prijatelje med kateri se zelo dobro

počutim in sprostim. Želim si potovati po svetu.

Tadej Klobasa

Srednja lesarska in
gozdarska šola Maribor

Smer: mizar

Želim si postati dober mizar. Med prijatelji se dobro počutim in se zabavam. Skrbi me, da bi

izgubil najboljše prijatelje. Želim si potovati v Španijo. Veseli me izdelovati iz lesa.

Žan Kolednik

Tehniški šolski center

Smer: avtoserviser

V življenju bi rad vodil svojo firmo. Veseli me tehnično delo. Želim si postati priden in odgovoren delavec. Pri ljudeh najbolj cenim

iskrenost. Veseli me delo s stroji z motorjem.

Laura Kovačič

Srednja oblikovalna
šola Maribor

Smer: frizer

Rada bi potovala. Veseli me delanje frizur. Pri ljudeh najbolj cenim dobre odnose. Med prijatelji se

rada nasmejim. V življenju bi rada veliko dosegla.

Tjaša Matjašič

Gimnazija in srednja
šola za kemijo in
farmacijo Ruše

Smer: farmacevtski
tehniki

V življenju bi si rada
ustvarila družino. Pri
ljudeh najbolj cenim njihovo iskrenost. Najbolj cenim
pomoč in spodbudo staršev. V šoli sem se vedno imela
lepo zaradi prijateljev, s katerimi smo ustvarili veliko lepih
spominov. Prizadevam si, da bom uspešno končala
srednjo šolo in nadaljevala s študijem.

Jaša Mulec

Elektro-računalniška
srednja šola

Smer: računalnikar

Rad bi postal najboljši
harmonikaš. Skrbi me, da
bom dobil slabe ocene.
Veseli me harmonika in
kolesarstvo. V šoli sem srečen, zato ker imam prijatelje.
Nikoli ne bi želel postati vodovodar.

Anže Paluc

Biotehniška šola
Maribor

Smer: mehanik
kmetijskih in delovnih
strojev

V življenju bi se rad
ukvarjal s kmetijstvom, saj
me veseli delo s stroji in živalmi. Rad hodim v šolo. V
življenju bi v prostem času rad igral igrice. Med prijatelji
sem sproščen in nasmejan.

Ana Mari Par

Srednja zdravstvena in
kozmetična šola
Maribor

Smer: tehnik
zdravstvene nege

V življenju bi rada čim več
potovala. Pri ljudeh najbolj
cenim iskrenost. Rada bi
bila čim bolj uspešna. V šoli sem vedno poslušala. Med
prijatelji sem vedno nasmejana.

Lana Pernat

Srednja zdravstvena in
kozmetična šola
Maribor

Smer: kozmetični
tehniki

Pri pouku vedno poslušam
in imam lepe zapiske. Pri
ljudeh najbolj cenim iskrenost. Veseli me delo z ljudmi in
obožujem živali. Želim si odpreti svoj kozmetični salon. V
življenju bi rada potovala.

Mihael Rižnar

Srednja lesarska in
gozdarska šola Maribor

Smer: lesarski tehnik

Veseli me delo z lesom. Pri
ljudeh najbolj cenim
spoštovanje. V življenju bi
rad imel svoj ansambel.
Želim si postati dober lesarski tehnik.

Jakob Dizma Roškar

Srednja lesarska in
gozdarska šola Maribor

Smer: lesarski tehnik

V šoli sem imel najrajši
odmore, ki so se zavlekli.
Med prijatelji uživam, saj
je tam vedno sproščeno in
nasmejano. Želim si manj

neopravičenih ur. Veselijo me petki. Bil sem VIP prevoznik
prijateljev.

Sara Stergar

Srednja šola za
oblikovanje Maribor

Smer: frizer

Veseli me delo z lasmi.
Rada bi ostala v stikih s
sošolci. Pri ljudeh najbolj
cenim iskrenost.

Alisa Zorko

Srednja šola za
gostinstvo in turizem
Maribor

Smer: turistični tehnik

Rada bi potovala. Najbolj
cenim mojo mamo. V
življenju bi rada hodila na
potovanja, izlete. Med

prijatelji se počutim zelo dobro.

Aneja Zorman

Srednja šola za trženje in
dizajn Maribor

Smer: ekonomski tehnik

Med prijatelji sem bila
vedno najmanjša. Rada bi
ostala v istih odnosih s
prijatelji. Želim si, da ne bi
bila tiho takrat, ko ne bi

smela biti. Pri športu najbolj cenim žoge. V šoli se nikoli ne
držim pravil, ko sem z Zalo.

Gabrijela Žmavc

Srednja gradbena šola
in gimnazija Maribor

Smer: gimnazijski
maturant

Pri ljudeh najbolj cenim
zvestobo, prijaznost in
zaupanje. Želim si
uspešno končati srednjo

šolo in se vpisati na zeleno fakulteto. Rada bi veliko
potovala. Želim si, da bi na svetu bilo čim več veselja in
miru.

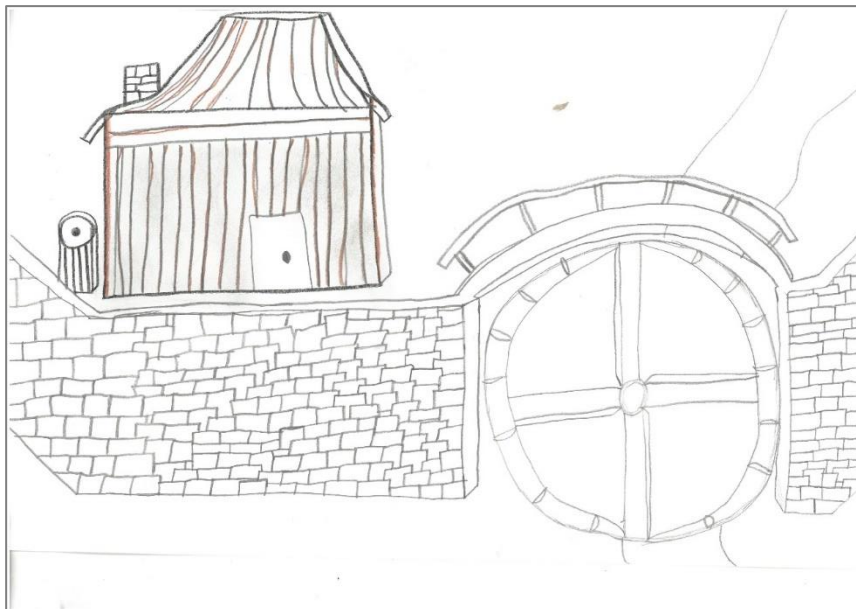
Aleks Žvajkar

Srednja šola za trženje in
dizajn

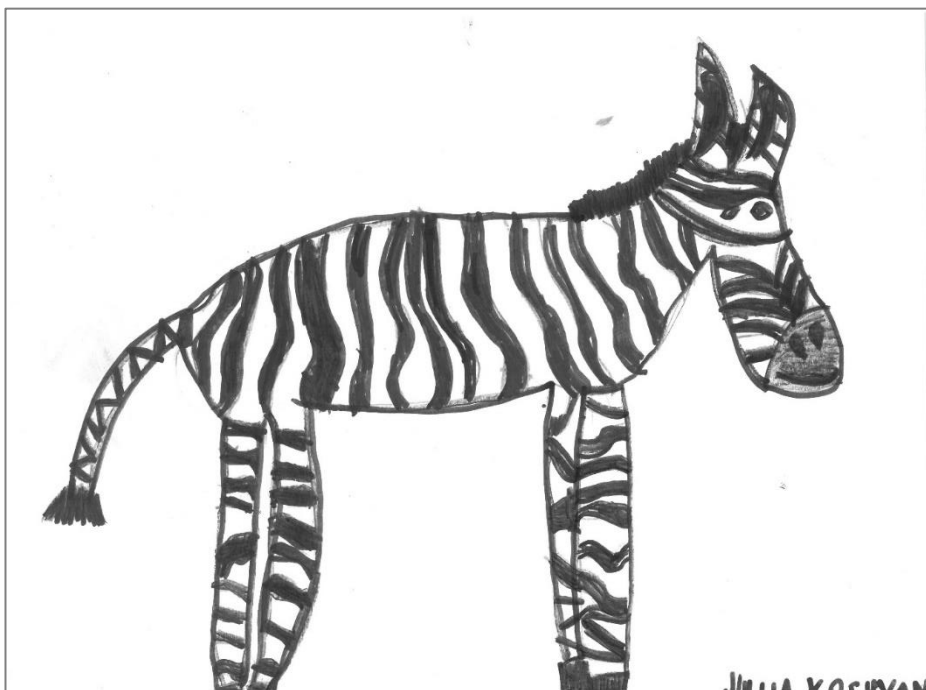
Smer: administrator

V življenju bi rad imel
motor. V šoli sem bil
pogosto zaspan. Moti me
občutek neuspeha. Skrbi
me prihodnost. Pri ljudeh

najbolj cenim resnico.

Tjaž Borko, 4. a

Julija Kocuvan, 4. a

